

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sammenfatning af historier og oplysninger om Christian Kallager

Christian Kallager.

Født omkring 1740, som søn af forvalter på, og senere ejer af Juulskov, Johan Nicolai Kallager og Dorothea Madsdatter Eckleff.

Hans fødselsdato er ikke fundet, da der mangler kirkebøger fra det eller de sogne, hvor han kunne være døbt.

Børnene på Juulskov:

1. Magdalene Susanne siges at være født i Aunslev sogn, Svendborg amt i 1737. Hun blev gift med Jacob Christiansen Nørager, De blev viet i Vindinge sogn i 1755 og hun var da hjemme på Juulskov. De boede bl.a. i Faaborg.

2. Margrethe Amalie er i kirkebogen for Nyborg sogn, og blev døbt i april 1738. Hendes far nævnes som daværende forpagter af Raschenberg. Blandt fadderne var herskabet, von der Maase fra godset, der senere hed Juelsberg.

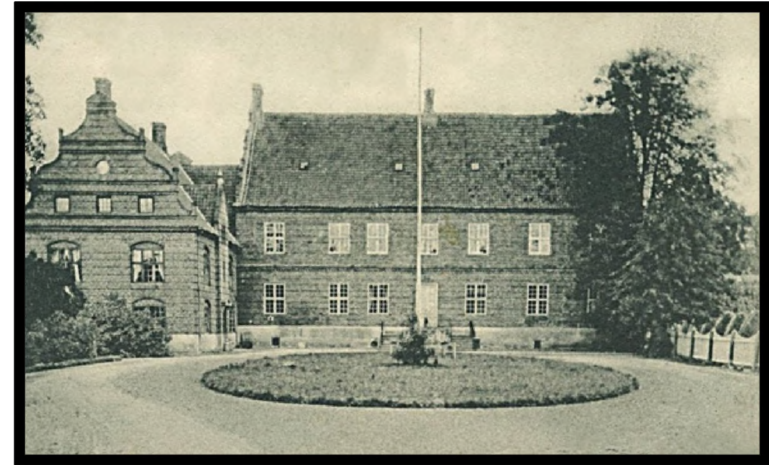
Hun blev gift med Laurids Andresen Friborg, præst i Kullerup sogn. I Kullerup Kirke, hvis historie er nært knyttet til herregården Juulskov, findes to store gravsten. Den ene er sat over Johan Nicolay Kallager, der døde i 1755, samt hans kone, der overtog herregården efter sin mand. Den anden gravsten er sat over sognepræsten Laurids Andresen Friborg, der blev gift med Kallagers datter, Margrethe Amalie Kallager. Den stråtækte præstegård ved siden af kirken blev bygget til det unge præstepar i 1760.

3. Christian, som var f. omkr. 1740.

4. Marie født omkr. 1742, gift med Peter Gommesen Erreboe i nov. 1766 i Sandholts Lyndelse sogn, hun står enkelte steder som enke af Lyndelse. De boede på Haughuus i Jelling ved Vejle

5. Anna Sophie er i kirkebogen fra Nørre Sandager sogn i Odense amt. Hun blev døbt i maj 1744 og hendes far var "Forpagter på Gyl-densten og nu herre på Juulskov".

Ved folketællingerne 1787 og 1801 boede hun, som enke efter Captain Ericson, hos sin søster Marie Erreboe på Haughuus.

Juulskov ligger 6 km vest for Nyborg
i Kullerup Sogn, Ørbæk Kommune.

Det vil sige, at Chr. Kallager er vokset op på Juulskov gods, men var hans far stadig "daværende" forpagter på Raschenberg i 1740, og/eller hvor var han indtil 1844? Hvor er Christian og hans søster Marie født?

I godsets ejer række står
(1744-1751) Johan Kallager
(1751-1760) Dorothea Eckleff, gift Kallager

Det siges om Johan Kallager, at han misligholdt godset og skoven. Åbenbart også på det økonomiske plan.

Han døde 1751 og hans kone Dorothea Eckleff i 1778

Om Juulskov

<https://www.danskeherregaarde.dk/nutid/juulskov>

1762. Christian Kallager blev exam.jur.

Exam.jur. (lat: examinatus/examinata juris - én, som har bestået eksamen i retsvidenskab)

Han var nu 22 år, var forpagter på Godset Gyldensteen, indgik tillige i den hellige ægtestand og stiftede familie.

1762. Kirkebogen Nørre Sandager

24. Sept. blev Monsieur Christian Kallager og hr Forvalter Henrichsens datter Cathrine Henrichsen viede paa Gyldensteen af hr. Søren Henrichsen i Horslev. (Haarslev)

Han var bror til bruden.

"Den 24 Sept. copulerede Sogneprcesten i Haarslef Hr. Henrichsen (med Sogneprcesten i Guldberg Hr. Lars Balslevs Tilladelse) „sin elskeli'ge Søster" Catharina Henrichsen og S gr. Christian Kallager paa Gyldensteen"

1763 Hellig 3 kongers dag blev Monsieur Kallagers Søn døbt i Sandager Kirke. nd. Johan Nicolai, han blev baaret af Madam Hviid paa Oregaard. Fadderne var hr. Forvalter Henrichsen paa Gyldensteen, hr. Jens Brandt i Bogense, hr. Forvalter Henrichsens ? i Tommerup, Madame Henrichsen i Horslev.

1764, 4. Sønd. eft. Trinitatis (15. juli) blev M. Kallagers datter nd. Dorthe døbt i Sandager Kirke og baaret af Madame Henrichsen i Horslev. Faddere Mad. Boltz, Forvalter Hvid paa G.steen, hr. Aabye, Byfoged Holst i Bogense. (f. i juli)

1764 - 27 Juli blev Madame Kallager begravet i Sandager Kirke. og blev ringet for en.. 24 aar gl.

Cathrine døde i barselseng, og Chr. Kallager var nu alene med to meget små børn.

- Dog ikke helt alene - ikke i et hus med mange tjenestefolk.

Han fik Kgl. Bevilling til at sidde i uskiftet bo. Dateret 10.8.1764.

Gyldensteen ligger øst for Bogense
i Nørre Sandager Sogn, Nordfyns Kommune.

Godsets ejer, Johan Henrik Knuth, var kun 13 år, og havde allerede som treårig fået godset overladt fra sin mor.

Kallager blev ikke længe på Gyldensten eller på Fyn. I 1767 købte han Rugballegård mellem Vejle og Jelling.

En gård som i disse år ofte havde skiftet ejere.

Og Kallager blev der da heller ikke længe.

I 1769 havde han truffet den kvinde, som skulle blive hans næste hustru. Hun var datter fra Rødkilde på Fyn og var født 14. august 1744, døbt i Ullebølle kirke på Lolland med navnet Eleonora Christine. Hendes forældre var Jens Lange og Maren f. Tønder.

<https://www.svendborghistorie.dk/historier/personalhistorier/295-jens-lange>

Om Rødkilde.

<https://www.danskeherregaarde.dk/nutid/roedkilde>

Deres hjem skulle blive Mejlgård slot på Djursland, som Kallager købte i 1769, hvor han samtidig afhændede gården ved Vejle.

Før han kunne indgå i nyt ægteskab skulle der skiftes med hans børns mors familie. Det var et såkaldt Samfrænder Skifte

<https://denstoredanske.lex.dk/samfr%C3%A6nder>
og gengives i det følgende:

Samfrænder Skifte

Efter hr. Kallagers hustrue Chatrine Henriksen.

Dato 20 December 1769.

Anno 1769 den 20 Decembr. haver ieg underskrevne Christian Kallager til Meilgaard i Jylland, Da ieg i denne 11te Decembr Termin var her i Landet strax efter den tiid agtede at indlade mig i et nyt Ægteskab, inviteret min Salig Konnes Chatrine Henriksen nermeste Slægt og Venner ? nemlig hendes Broder Velærværdige og høylærde hr. Søren Henriksen af Haarslev og sv. Claus Tommerup Henriksen af Skovshøyerup for ifølge den min Salig Kone og mig allernaadigste forundte Bevilling dato 10de aug, 1764, som ere hæftet herhos in originali, at holde et Sam frændis Skifte efter meerbemeldte min Salig Kone og voris sammen aulede ægte Børn, naunl. 1 Søn Johan paa 7 Aar gammel, og 1 Datter Naunlig Dorteia næsten 5 ½ Aar gammel og derunder at tillægge mine Børn Deres andeel og arve pant, af hvad min Salig Kone i fælling med mig haver efterladt sig, og vi vare Eiere af paa den Tiid hun i Aaret 1764 den 23 July ved Døden er afgaaet.

Da mand nu havde gjort Overslag og beregning over Boens Indtægt og Udgift saadanne som samme virkelig var og befandtes ved Salig Madame Kallagers dødelige afgang. Saa naar Stervboens Gield og besværing blev afdraget, udfaldt det derhen, at Boens Midler kunde egentl. anslaaes og beregnes til den Suma 2800 rd hvorunder tillige var indbefattet 200 rd som ieg Kallager har tilsagt mine Børn ved og under Skiftet efter min Salig Sviigerfader forrige Forvalter Niels Henriksen paa Gyldensteen. Men icke destomindre erklærede og tilstod vores kiære Svoger Sm. Kallager at hand ville tilstaae og tillægge sine Børn i Mødrene Arf, alt hvad hand havde anholdet til Medgift ved hans Salig

*Kone, som tilsammen kunde være 1500 rd. Hvormed Samfrænderne og Børns Tilsyns væрге var enige og tilfredse. Thi blev Arve delingen saaledes fastsat, nemlig Sønnens tilfaldende 2de Syster Lodder 1000 rd og datteren Een Lod med 500 rd. tilsammen 1500 rd. Skriver Eet Tusinde og Femb hundrede Rigsdaler, som bliver staaende hos Faderen som Børnenes fød Væрге efter Loven, indtil enhver af dem bliver myndige efter Loven, eller selv kan forhverve deres Brød, klæder med viidere, dog uden at svare Børnene nogen Rente, saalænge Børnene forbliver under Faderens fremhold og forsørgelse, som han bestyrer saaledes som Ærlig og forstandig kand være for Gud og Menniskene. Hvad angaar Vished og Forsikring om Børnenes herved tilfaldne Arv, da overlades samme til Ober Formynderen i Aarhus Birk Calløe amt, hvor bemte. Vores Svogers sande Banq... er at antage, og hvorom aldeles ingen frygt eller usikkerhed kan have, allerhelst da vores Svoger Sm Kallager er bekiendt for en sufficient *!) mand og den som sidder i god Velstand tillige er god og fornuftig huusholder. Til hvilken ende dette Samfrænde Skifte lovlige bliver at forkynde for hans Excellence hr. Cammer Herre og Amtmand Gersdorff i Aarhus til fornøden underretning. Iøvrigt paatager ieg Kallager mig at svare og betale alle dette Skifte belastninger saavel som friholde disse mine Børn for al den Giæld og pretentionær uden afgang i deres Moders Arve KapitalHvormed da dette Samfrænde Skifte udi al vanlig hed er blevet Slukket og tilendebragt, som nærmere bekræftes ved vore Hænders og zignetter. Haarslev Præstegaard i Fyen den 22de Decmb. 1769S. Henriksen C T Kallager
Bevillingen fra 1764 med lov til at sidde i uskiftet bo er indskrevet næsteften i protokollen.*

Kallager får et skudsmål, men er det godt eller dårligt?
(!*suffisant eller sufficient er to modsætninger så hvad skal der mon stå?

Skiftet findes med denne adresse:

<https://www.sa.dk/>

[ao-soegesider/da/billedviser?epid=17176651#193960,32505133](https://www.sa.dk/ao-soegesider/da/billedviser?epid=17176651#193960,32505133)

Kort tid efter blev der holdt bryllup på Rødkilde, og de nygiftede flyttede ind på Mejlgård.

Dette stod at læse i avisen den 19 februar 1770:

*Fyen: Hr. Christian Kallager Meylgaard i Jylland
og Jomfrue Barbara Lange cop. paa Rødkilden 9. Februar*

Kallager betalte et gebyr for vielsen.

Samme år den 1. marts kunne han titulere sig som generalauditør, en karakter som han betalte 1000 rigsdaler for hos Landkadetakademiet. (dansk officersskole 1713-1861)

*Generalauditør, jurist der er chef for Forsvarets Auditørkorps
og som sådan fører tilsyn med korpsets auditører og virker som
anklager ved Højesteret*

Måske har han udført det arbejde, som stillingen indebar, måske ikke.

I foråret 1771 kom deres første og eneste barn til verden.

Glæsborg kirkebog:

*Den 17 Maj døbt Velbr Hr. Generalauditør Kallagers til Mejlgaard
Datter, Maren. Faddere vare Hr. Kammer Raad Behrs Frue af
Greenaa, Madam Mollerup af Fiellerup, Hr. Assesor Boesen af
Vedøe, Hr. Leutnant Høst fra Bruusgaard, Hr. Forvalter Ilsøe fra
Scheel.*

Fadderne kunne være disse:

Kammer Raad Behr Fuldmægtig ved Grenaa Toldsted, samt constitueret Byfoged sammested og Herredsfoged i Norre Herred.

Madam Mollerup enke efter Hans Mollerup Fjellerup Østergård.

Henrik Jacobi Boesen. en af ejerne af Vedø (1758-1775)

Henning Frederik Jensen Høst løjtnant på Brusgård i Ølst sogn.

Forvalter Ilsøe fra Scheel (Gl. Estrup?)

med forebehold

Christian Kallager har ikke siddet med hænderne i skødet i sin tid på Mejlgård, eller hvor han ellers har opholdt sig. Han fandt aldrig ro, kunne i dag nok havde fået en diagnose som hyper aktiv.

Hvis det ikke var handel med ejendom, var det andre ting han gik op i.

Mejlgård ligger på det nordlige Djursland
i Glæsborg sogn, Randers amt.

Mere om Meilgård senere.

Det siges om ham, at han dyrkede retssager som en sport, og noget er der om snakken. Her skal kun omtales enkelte, og den første er sikkert den mindste og mest banale. Siden blev det mere alvorligt.

Denne foregik flere år efter tiden på Mejlgård.

Her appellerer Kallager en dom, som en Hr. Kruuse havde anlagt imod ham for ulovligt at have frataget Hr. Kruuses bud, Niels Sørensen, en hare, samt et klæde som den var indsvøbt i. Kallager påstod, at det ikke med vidner var bevist hvad der var foregået, at han med vold skulle have frataget buddet både haren og klædet. Og, påstod han, at der ikke medfulgte en attest på haren, som blev ført over hans enemærker.

Dette var i 1785. To år senere måtte han betale 4 mark for haren og yderligere for fornærmende opførsel, usømmelig skrivemåde og for udgifter som Kruuse havde haft på retssagen.

Hans fortagsomhed kunne måske være fornuftig, set ud fra den status han og hans standsfæller havde.

I 1773 kunne følgende læses i denne avis:

**De til Forsendelse med Posten allene privilegerede
Kiøbenhavnske Tidender**

Udi Jylland i Aarhus Stift, Calløe Amt er den 24de Januar sidst, paa en skielmsk Maade udvigt en af Meilgaards Godets reserva Mandskab, der var en Dreng navnlig Marcus Andersen, som var taget her til Gaarden, for at han i denne vinter kunde have Leylighed at lære sin Christendom, og om muligt et andet Aar at have kommet til Confirmation, ligesom og, at ingen af Godsets Bønder formedelst hans paa adskillige steder begyndte tyvagtige Forhold, vilde have ham, med undslog sig for at imodtage ham, og det formeentes at han her destobedre kunde være under Diciplin, som og Drengen vel formærkede; og for paa frie Fod paa ubekiendte Stæder at øve sit begyndte slette Haandværk, har han taget Flugten, som han og tvende Gange tilforn har dristet sig til i Meilgaards forrige høye Eyers Tiid; denne Dreng Marcus Andersen er paa 16de Aar, ikkun liden af Væxt og Statur, kleinlig af Lemmer, brunagtig slet stumpet Haar og stammer meget naar han skal tale noget, den saa kaldede Pegefinger paa den venstre Haand er næsten afskaaren udi en Hakkelse Kniv, saa han er god at kiende, han skal førend han bortløb have udsagt, at i Fald han fik finde oftere at bortløbe, vilde han enten begive sig til Hiertinge Kandren ved Varde, eller og see at komme til Samsøe, men det er vel mueligt at han endnu er her i Provinzen og betler; hvem som nu forekommer bemeldte skarnagtige og onskabsfulde Dreng, da de vilde være saa resonabel at anholde ham, og i Særdeleshed ombedes meget de Herrer Præster paa Landet, at i Fald det skulde blive dem bekiendt, at denne vandartige Dreng skulde befindes i nogen af deres Sogner, siden han er at see som et udueligt Ukrudt for Staten; de vil da behage at tilmelde mig General-Auditeur Kallager til Meilgaard pr. Aarhus samme, da jeg uopholdelig skal lade ham afhente, betale paagaaende Omkostninger og en Dauceur af 12 Rdlr. Om forlanges, skiøndt han ikke kan

være mig eller Gods til nogen Nytte, saa ønskede jeg dog at faae ham, andre ligesindede til Exempel, som og at see Provinzen forskaonet for slig en skadelig Omstreifere, derved at have frie Fart tilvoxer i slette Øvelser

Meilgaard den 24de Februar 1773 Christian Kallager

Året efter indrykkede Kallager en lignende efterlysning i avisen. Heri henviser han til efterlysningen af drengen Marcus Andersen, hvis udseende igen beskrives, men som han – Kallager – ikke har været så lykkelig at få tilbage, men at det nu har forvoldt, at andre har taget eksempel af denne, som han skriver ”skarnagtige og onskabsfulde dreng”. Herefter nævner han tre karle som nu er rømmet, og igen anmoder han om, at man sender besked, hvis de bliver fundet, og at han da vil få dem afhentet og igen betale hvad det koster.

Han slutter med at fortælle, at den forrige efterlysning var ham så nyttig - ”at en høyfornem Ædelmodg og veltænkende Proprietær udi Fyen lod mig udlevere en fuldvoxen Karl, der som Dreng var løbet til hans Gods, derfra sin Fødestavn, og vel oplært i sin Christendom og Bonde Arbejde, men førmedelst hans Stedmoders Haardhed var desserteret en fem Aars tid føreren jeg kiøbte Godset; ville andre saaledes efterkomme Lovgivernes Befaling, og betænke den Straf de gjør dem efter Forordningen deelagtige udi, naar de enten huser, hæler eller tager i Tienestelige skadelige Omstrifere; ville Landgodserne ikke tabe saa meget Mandskab, som de ved slig en strafværdig fortieelse maa tage Deel udi; da jeg ikke skal indeholde med Bekostningen for at faae Straffen ved Lov og Dom exequeret, om jeg ved denne bestandig Efterspørgsel skulle kunde faae nogle af disse Gierningsmænd opdaget.

Meilgaard pr. Aarhus den 20de May 1774 Christian Kallager

I 1777 havde Kallager planer om at ville sælge Mejlgård, grundet forandring af bopæl, som der står i det flersidede salgsoplæg i **Københavns Kongelig allene privilegerede Adresse Contoris**.

Om han og Eleonora var enige om det, om det var ham alene, eller hende, der ønskede forandring af bopæl, skal være usagt. Men mistanken falder på ham, med tanke på hans urolige væsen.

Salgsoplæget er delt i 22 punkter som kort skal beskrives her.

Der begyndes med Godsets størrelse i Hartkorn, en længere afhandling som også omhandler diverse tiender og indtægter ifølge Jordebogen.

1) Hovedgården, som er en dejlig bopæl, grundmuret og trefløjet, gibsedede værelser og gange omkring fra det ene hjørne til det andet udenfor værelserne. Der er ikke fugt i huset selvom det ligger omgivet af vand. Ladegården er symetrisk anlagt i forhold til Borgergården og er i god stand.

2) Sædegården er stor og imponerede med plads til 160 malkekøer foruden 140 andre kreaturer, og derfor findes et anseeligt stutteri. Alle dyrene udover malkekvæget græsses i skoven som er indhegnet. Så dyrene går der uden vogtere. Malkekvæget græsses på agerlandet.

3) Engene er gode, der avles årligt næsten 800 læs hø. Korn udsæd af alle slags er over 200 tønner og der er i efteråret sået 120 tdr. rug samt byg og havre og en lille smule boghvede

4) Både pløjelandet og engene kan ved rydning udvides og forbedres til gavn for indtægten.

5) Der er nogle og 40 hoveripligtige bønder som alle bor omkring godset.

6) Til gården hører to vandmøller, og den der ligger ved stranden kunne med fordel indrettes som stubmølle. Der mangler aldrig vand takket være de mange kildevæld som fylder mølledammen.

7) Der er yderligere 23 hoverifrie bønder, som alle skal køre Korn-???, deres gårde er alle beliggende i en frugtbar egn.

8) Gårdens skove er store og ligger ved stranden. Deri findes rigeligt med træer som omfatter eg, bøg, elletræer, birk og ask samt underskov af hessel og andet. Der kan udtages en anseelig mængde træ, og vil stadig være nok til efterkommerne.

9) Tørvemosen er af en størrelse som der ikke findes mange af. Der kunne anlægges et teglværk i nærheden hvorfra stenene nemt kunne afsættes ved udskibning fra stranden.

10) Der findes et kalkbrænderi hvis kalk er så hvidt som Side og op-

brækkes på Godsets ejendom. I den tilhørende kalkovn, som er anlagt ved Treaa Mølle, brændes der 600 Tdt årligt.

11) Der findes to gode losse- og ladesteder ved stranden til stor fordel for godset, som ligger 6 mil fra Aarhus, 5 mil fra Randers, 2 mil fra Grenå i en smuk egn.

12) Der findes på gårde og huse en mængde god og velvoksen arbejdskraft, mere end Godset har behov.

13) I Ladegården findes der gode og smukke værelser til en Forpagter, som, hvis man vil bortforpagte avlsgården og afdelingen med malkekvæg. (Hollænderiet)

14) Borgergården og Ladegården er forsikret i Købstædernes Brandkasse og bøndergodset i en brandkasse oprettet i amtet.

15) Udover de smukt anlagte lysthaver, køkken- og frugthaver er der anlagt en humlehave med en engelsk sort humle.

16) Indretningen og bruge af Hollænderiet er efter en Holstensk model, og findes ikke bedre, og der er godt kildevand lige uden for døren, og vandin af kreaturerne er indrettet sådan, at kildevandet løber i og af to store trug året igennem, og altså i en hård vinter ikke fryser til.

17) Alle gårdens marker er adskilte med diger eller gærder.

18) I de seks byer hvor hovbønderne bor er jorden fordelt så alle har lige Hartkorn.

19) Dersom en ny ejer vil oprette et Stamhus er der mulighed for at tilkøbe det jord, som måtte behøves, på den egn hvor de hoverifrie bønder bor.

20) Der er en god fiskebestand i gårdens ferskvand, karper, karudser, geder, brasen, aborre, ål og skaller, og desuden fra stranden hvor husmændene fanger ørred, torsk, sild, markrel, hvilling hummer, flynder, rejer, muslinger og andre gode sorter. Om vinteren kan der fanges torsk så længe der er isfrit og bådene kan gå ud.

21) Jagten på godsets enemærker, hvor ingen andre må komme, er på 1½ mils distance og der findes en mængde stående kronvildt og ellers råvildt, harer og agerhøns, samt urhøns i mosen og ellers andet fuglevildt. Desuden en fællesjagt.

22) Alle godstes 3 kirker er i god stand.

For Mejlgård med dens herligheder agter ejeren, som er bosat på gården, hvis et antageligt bud gives, at sælge under hånden eller ved auktion på Mejlgård den 5. august kl. 10.00. Og hvis der er flere bud, sælges til den højstbydende. Uanset hvordan den sælges medfølger Hollænderiets (mejeriet) besætning og redskaber samt alt inventar og det derved indrettede heste-kærne og mølleværk. Besætningen er på 70 køer, der som kalve har udstået den seneste kvægsyge der på egnen, og resten er yngel og tilkøb af samme race.

Der sluttes med at give et råd til eventuelle liebhavere fra København, som, hvis de skulle have lyst til at bese herlighederne, ville kunne komme til Meilgård i juni eller juli med en skipper fra Dragør eller Rye-havn, der kan lægge båden til ved ladestedet ved Meilgård, eller i Fjellerup eller Rygård strand. Man kunne kalde det en lystrejse, og den kunne med en god vind gøres på en dag eller to og ville ikke være bekostelig.

Meilgaard pr. Aarhus den 20de Maj 1777.

Mejlgård blev ikke solgt i denne omgang, den lille familie blev boende endnu nogle år.

Christian Kallager var nu 37, Eleonora Christine 34 og den lille Maren med kælenavnet Marie eller Maria, var 6 år gammel.

Dette er ikke familien Kallager på Mejlgård, men Sigfred Victor Raben-Letzau, jævnaldrene med Kallager men gift meget senere, og billedet er malet i 1796, så moden er anderledes end i 1777, men kan give et vag forestilling om hvordan den lille familie kunne have taget sig ud. Fruen er Antoinette Elisabeth komtesse Holstein Lederborg.

Kallager lever videre i de mange historier der fortælles om ham, tro lige eller ikke, eller måske tildels sande.

Således have lokalavisen Djursland i 1976 en at fortælle om ulovligt hjemmebrænderi på egnen omkring Mejlgård.

Han var ikke vellidt blandt sine fæstebønder. Alligvel så det engang ud til, at han ville række et par af dem en hjælpende hånd. Dog var det ikke hjælpsomheden der drev ham, men lysten til at irritere myndighederne.

Tre af hans fæstebønder var blevet afsløret i at have ulovligt hjemmebrænderi, og var nu tilsagt at møde i retten.

Kallager foreslog dem at tage en tur til Grenå og der nyde et par snaps, hvilket ikke var lovligt.

Snaps måtte ikke udskænkes og nydes på stedet, den skulle købes med hjem af de folk, som kom udefa.

Da mændene kom hjem fra turen til Grenå lod Kallager straks optage rapport med henblik på at stævne de borgere, som ulovligt havde udskænket snapsen. Disse lugtede straks lunt og betalte af frivilligheds vej et passende beløb og gik dermed fri. og Kallager gik glip af sin planlagte proces.

Derimod måtte hans fæstebønder, udoover at have fået destrueret deres brænderi, betale en, for dem, stor bøde for deres ulovlige virksomhed.

Efter endnu 5 år på Meilgård sås Christian Kallager igen på det store ejendomsmarked. Han har helt givet medvirket i mindre sager, ligesom han havde fæstebøder og husmænd som skulle have fæstebreve mv. Forøvrigt blev det sagt, at han satte hus- og gårdfæstere ud efter for-godtbefindende.

I en Aalborg avis kunne man den 27. september 1782 læse følgende: *Kallager har solgt til Hr. Kammer Junker Brygmann fra Fyn Meilgaard med underliggende Tiender, Bøndergods og Kirker for 63000 Rdlr. og har derimod tilkøbt sig Wiliamsborg med alt Tilliggende Gods for den Summa 32000 Rdlr.*

Og et halvt år efter blev det igen bekræftet i avisen at denne handel var indgået:

Efter den imellem Høyvelbaarne Hr. Brigadier Halling til Dronninglund og mig General-Audietør Kallager om Wiliamsborg oprettede Kiøbe Kontract 8de Post indkaldes herved 3de Gange i de Berligske Aviser alle og enhver, de umyndige med Værge, saavel som de Myndige, der formener sig at have nogen Arve-Præention paa bemeldte Wiliamsborg Gods, det være sig af hvad Navn nævnes kan, at anmelde saadant inden førstkomende Viborg Snapsting for mig, som nu værende Eyere, da de ellers maae tilskrive sig selv den Uleylighed i Tiden deres Stiltiendhed kan forårsage.

Wiliamsborg den 12de April 1783. C. Kallager.

Wiliamsborg var beliggende i Daugård ved Vejle

Også der på egnen efterlod han sig historier, som blev genfortalt flere gange og mange år senere.

I Jyllandsposten blev et par af dem refereret i 1922.

Begge handlede de om stedets sognepræst.

Han havde en dag et ærinde til købstaden, som var Horsens, og spurgte sin gode ven, Herremanden om han om muligt kunne køre ham der til. Det blev der sagt ja til, og Kallager fik spændt for og kørte afsted med præsten. Da de nåede byskellet stoppede han køretøjet, vendte det og kørte tilbage til landsbyen. Præsten fik ikke ordnet det han var kørt afsted efter, og Kallager forklarede det med, at han havde indviliget at køre til byen, ikke ind i byen.

Anden gang var det Kallager der henvendte sig til præsten, om at komme til Wiliamsborg med det samme, man havde sendt en vogn efter ham, og han måtte i al hast følge med, skønt han endnu ikke var kommet ordentlig i tøjet, men var i slåbrok og tøfler. Straks han kom til gården inviterede Kallager ham med på en køretur og det nyttede ikke at undslå sig, afsted skulle de, og det straks. Og turen gik også denne gang mod Horsens og denne gang ind gennem byporten. Præsten ville svøbe et tæppe om sig, men i det samme gjorde hestene et

hurtigt spring fremad, så den stakkels mand faldt af agestolen ned i vogens bund, hvor han lå med begge ben strittende op i luften. Det syn kunne Kallager ikke stå for, han satte farten op og kørte gennem Søndergade, mens han gentagne gange råbte "Her kommer jeg med min sjælesørger!" Siden dengang kørte præsten ikke tur med Kallager.

Men det kom jo også af sig selv.

Kallager blev ikke længe på Willamsborg

Man fristes til at tro, at det der skete i disse år, blev begyndelsen til enden på Christian og Eleonora Christines ægteskab. Der gik kun et år før han igen skiftede adresse.

Denne gang stod det at læse i avisen den 8. Marts 1784:

Hevringholm Gaard og Gods i Jylland, blev den 16 Dec. ved Auktion bortsolgt paa Tuustrup, til Forpagter Sørensen for den Summa 34800 Rdlr, men Hr General-Auditør Kallager, som har solgt Wilhelmsborg til Hr. von Schmithen har nu kiøbt Tuustrup og Eisenbeck Gaarde for Summa 66100 Rdlr. og Hastrupgaard af Hr. Lottrup til Lynderupgaard pr. Commision for 21200 Rdlr, dermed fulgte 4 Gaarde af Fem Sogne, som betaler af Hartkorn, Ager og Eng, samt Skovlod henimod 20 Tønder.

Køber af Wilhelmsborg var en ung apotekersøn fra Horsens, Johan Frederik Schmidt. Han blev i 1783 adlet og fik tilnavnet von Schmidten. Samme år giftede han sig, kun 18 år gammel, med Christiane Elisabeth Harboe.

I forbindelse med handelen fortælles følgende (i afskrift):

- "da han endnu var saa ung, havde han sin Curator med i Randers ved Afslutningen af Handelen, og den gale Kallager lod nu bringe Punch ind for efter god gammel Skik i Jylland at drikke Lidkiøb.

Von Schmidten bar efter den Tids Mode lange stive Ridestøvler, og som han nu allerbedst sad der ved Bordet, tog den gale Kallager Kiedlen med det kogende Vand og hældte det ned i von Schmidstens Støvler med de Ord: "Der har I Punch!". Denne var for undselig og godmodig til at gjøre Videre derved, men Curatoren greb sin Stok og pryglede Kallager dygtigt for denne maade at give Punch paa"

Han har vel dårligt nok nået at flytte ind på Wiliamsborg før han solgte den og forlod egnen igen.

Hastrupgård, som var beliggende i Thyregod sogn, Vejle amt, og Essenbæk Ladegård i Essenbæk sogn Randers amt, har ikke været bopælen.

Det blev Tustrup Hovedgård i Hørning sogn, Randers amt.

Men for Eleonora Christine og datteren Marens vedkommende, er det tvivlsomt at de har været med, da han flyttede ind på Tustrup.

Der siges, at Eleonora rejste til sin bror, som boede enten i Tyskland eller et sted i Jylland; for med hans assistance at skrive et brev til hendes far, med en bøn om hjælp til at gennemføre hendes skilsmisse fra Kallager.

I folketællingen 1787 boede mor og datter hos hendes gamle far, den 80 årige enkemand Jens Lange på Rødkilde.

Og på Tustrup var der, foruden Christian Kallager, en husstand bestående af en foged og en række tjenestefolk, hvoraf nogle var gifte folk med børn, og derfor har boet andre steder på egnen.

Efter sigende er hovedbygningen på Tustrup rejst i 1809 (ombygget i 1862), og der skulle ikke tidligere have været en sådan, det vil sige, at gården, da Kallager købte den, kun har bestået af en ladegård.

Når man læser "**Oberst Hans Friis og Den Hørningske Stiftelse**" af cand. theol. A. T. HØY, tyder det dog på, at der allerede på det tidspunkt hvor han oprettede Hørning Hospital sidst i 16hundrede, var en beboelse, idet hans nedskrevne bestemmelser vedrørende dette samt alt hvad han ellers fik orden på inden sin død, er underskrevet på Tustrup, ligesom han også boede der en stor del af tiden efter flytningen fra Clausholm.

Hermed befaler jeg os samptlige i Guds barmhiertighed.

Datum Tustrup 3. December Ao 1697.

H. Friis.

Ligesom en eksisterende, meget omfattende inventaropgørelse, også tyder på, at der har været et større hus, omend dette er fra to steder.

Kopi af denne på Sønderhald Egnarkiv

Indventari Liste over Tuustrup og Essenbeches Ind- og Udboe af alle slags Meubler og Huusgeraad, samt Gandske Besætning af Levendes Chreaturer

Fremlagt og læst for Retten paa Nørre Jyllands Lands-Ting, Onsdagen den 20 Juni 1787, under No. 3.

Tustrup Hovedgård,
Hørning sogn Randers amt

Det blev til 3-4 år på Tustrup, år som sikkert ikke har været rare for hverken Christian Kallager, som jo var alvorligt syg i sindet, som var på vej til skilsmisse og hvis økonomi helt givet har hængt i låser, eller for dem han skulle omgås - eller som skulle omgås ham og gøre ham tilpas.

At økonomien ikke var god er nedenstående endnu et bevis på.

Den 2 Okt. 1786 var denne bekendtgørelse i en Viborg avis:

Bekendtgørelse

Paa Forlangende af Forpagter Hr. Jørgen Juul ved Hjermslevgaard i Vensyssel, bliver det herved offentlig Bekendtgjort, at han, som for nogen Tid siden solgte 92 Stk. Stude og en rød Tyr til S.T. Hr. General Auditeur Kallager paa Tustrup ved Randers, finder sig beføiet til, formedelst Hr. Generalauditeurens Uordentlighed i denne Handel, paa hans Gevinst og Forliis, at lade bemt. Creature for at blive dem qvit, og komme til at der resterer paa Kiøbe Summen, samt andre Forvoldte Omkostninger, stille til offentlig Auction, hvilken Auction der berammes at holdes i Wrangbech Kroe, Fredagen d. 20 Oktob. førstk, om Formid. Kl.

10 hvor Auktions Conditionerne, nærmere bliver bekendtgjort. Denne Bekiendtgørelse, som engang for alle bedes indført i de Aalborger og Viborger Aviser, bliver tillige anknyndet og begiært læst paa meer velbem. Hr. General Auditeurens Værneting inden Sønderhald, Øster Liisberg og Rougsøe Herreds Ret, til S. T. Hr. General Auditeurens Efterretning, for om han maatte finde Behag udi, at ville overvære Auktionen, eller maatte have noget at erindre ved Conditionernes Affatning.

Sæbye d. 3 Oktob. 1786 E. B. Damsgaard

I 1787 solgte han Tustrup og Essenbæk Ladegård til P. S. Fønss til Løvenholm og Borgmester Carøe i Randers, som på den tid opkøbte og udstykkede flere herregårde.

Den tidligere omtalte inventarliste fra de to gårde er fra handelen 1787

Hastrup var blevet solgt året før.

Dermed var det slut med Christian Kallager "karriere" som godsejer. Han flyttede til Randers hvor han købte en gård på Rådhusortvet.

Rådhuset i Randers ca. på den tid Kallager kom til byen

For at se hvilken slags bolig han havde erhvervet sig i købstaden, springes et øjeblik frem til tiden, hvor den blev sat på auktion.

Bekiendtgørelse

Mandagen den 21. Juli bliver ved Anden Auction, om antagelig Bud skeer, hvis ikke, da ved Tredie og sidste Auction den 22. Juli nest efter, absolute og uden videre Auctionsholdelse bortsolgt den Hr. General-Auditeur Kallager nu eyedede, men Kiøbmand Hr. Søren Bay forhen tilhørte og paa Randers Torv beliggende store og anseelige grundmurede Gaard, havende betydelig Gaardsrum og Haveplads. Gaarden er velindrettet til Bryggerie, Brænderie og Maltgjørere, med 3 Pompeværker, grundmuret til 3 Sider, men til Gaarden Bindingsværk, 2 Etager høy med italiensk gebrochen 2 Loft høy Tag, hvelvede Kieldere, 60 Alne lang til Raadhusstræde og 19 Alne bred inden Vægge, et stort Bindingsværkes Udhus i Gaard med Staldrum, Koehus og Vogneremise under neden og Kornlofter oven paa bestaaende af 14 Fag. End videre 2 Halvtags Huse, en Svinesti til 80 Svin. I Gaarden er 2 tre Etage og 5 to Etage Kakkelovne. I Brøghuset ? er en indmuret Brændevinskiedel paa 12 Tdrs Rum, et Korn-Støbekar på 80 Tdrs. Rum alle med Jern Gjorder m. m. Brænderie- og Brygger-Redskaber i meget god Stand. Maltmøllen er brandfri indrettet med Jern Aas og Jern Fiager ?. Samme Tid og Sted bortsælges enddel smukke og gode Møbler af Speile, Borde, Canapper, Stole, Skilderier, en Glaslysekroner, m.m. Alt efter de paa Auctionsstedet bekiendtgørende Conditioner. NB Ved betalingen for Gaarden gives Henstand til Snapsting 1789 og for Bohavet i 3 Maaneder.

Voigt Auctionsdirekteur.

Det var en ikke helt lille gård, men det er vel tvivlsomt at han har benyttet de omtalte faciliteter med hensyn til brygning, brænding og dyrehold, da hans ophold der blev af kort varighed.

Forud for annoncerede auktion var der gået nogle turbumlente måneder for Christian Kallager, hvis sygdom/sindslidelse i perioder nu var synlig for alle.

Og ikke alle "lod som ingenting" og omgikkedes den af stand høje og velstående person med overbærenhed.

Følgende episode fortæller en trist historie om den manglende respekt for anderledes tænkende og agerende mennesker.

Den 21. december 1787 var der auktion i Justits Råd Spliids Gaard. Det må antages at det var her Kallager købte gården på Torvet. Han havde efter auk-

tionen sat ved et bord for at skrive. Han blev afbrudt af rådstue budet Hans Bjørnkjær, som satte sig ved siden af, lagde sin arm på bordet, tog papiret, som Kallager havde skrevet på, og lagde det på kakkelovnen. Derefter slukkede han de to lys på bordet, som Kallager havde tændt for at kunne se til sit skriverseri. Hans Bjørnkjær sagde til et par officerer, som kom gennem stuen, at han slukkede lysene fordi han ville have fornøjelse af Kallager. En stuepige kom dog til og tændte lysene igen.

Historien må stå til troende, da den er fortalt under Ed i Randers Byret. Fortælleren var tjener Friiderich Frydendall, som var ansat hos kaptajn Gerner i Storegade. Han var et af de mange vidner i den retssag, som Kallager anlagde imod Canceliraad Voigt og enken efter det senere afdøde rådstue bud Hans Bjørnkjær.

Bjørnkjær var 48 år, en temmelig høj og kraftig mand af vækst og legemsbygning. Han havde tidligere været Consumtions Betient. Han var gift med den 36 årige Karen Rasmusdatter og havde en datter Bodil Marie på 14. Deres lejlighed var skråt over for Spliids gård og var med vinduer både til gaden og til gården.

Retssagen blev påbegyndt den 25. marts 1788.

Den havde til formål at bevise den uret der var begået mod Citanten, General Audietør Christian Kallager i dagene omkring nytåret 1787-88.

Ialt 27 vidner blev eksamineret og ligeså mange var indkaldt uden at blive benyttet.

Nytårsaften den 31 december 1787 var der meget uro i gaderne omkring Rådhusstrædet.

Flere havde bemærket, at der omkring kl. 8 var forsamlet en del mennesker ved Kallagers gård i Raadhustræde/Storegade. Det var almindeligt, at man gik rundt og smed et eller andet på dørene hos byens borgere.

Den gamle købmand Søren Bay i Storegade kom forbi de forsamlede da han, efter at havde spist sin aftensmad, gik en tur, og han lagde mærke til, at nogen havde gryder og sten med sig til dette formål. Da han kom tilbage fra sin tur et par timere senere, var alt roligt, og ingen mennesker var at se ved Kallagers gård.

På Storegade i den vestre side havde Johan Anton Bentlig sit logi hos Poul Jensen. Han stod ved 8 tiden i værtens gadedør, og kunne derfra i mørket skimte de forsamlede ovre ved Kallager. Han hørte at der var uro og at der

blev smidt noget imod gadedøren. Han gik et ærinde i byen og kom tilbage en god time senere, og han hørte da at noget, der kunne lyde som glas, der blev slået i stykker, og idet han gik forbi forsamlingen, som bestod af såvel voksne som drenge, blev en sten kastet mod vinduerne i Kallagers gård. Han bemærkede til en af drengene om det ikke var forkert at lave den slags optøjer, og der blev da også stille. Han gik hjem og fortalte sin vært hvad der var sket hos Kallager. Med en tændt lygte gik han derefter tilbage for at se hvor meget der var sket, og erfarede at en del vinduer var slået ind. Han bemærkede også at Peder Gregorius med en tændt lygte gik ind til Købmand Th. Hansen som boede lige overfor Kallager. Han så også Bjørnkjær stå i sin gadedør. En lille dreng som han talte med, tog en sten op og kastede den mod Kallagers vinduer hvorefter han løb sin vej. Bjørnkjær lo af det. Peder Gregorius var kom met til, tillige med en Vægter. Gregorius spurgte "hvad var det, hvad var det?"

De samme ord havde knapmager J. Ibsen hørt.

Johan Bentlig spurgte Bjørnkjær hvem den dreng var, men fik et svar som fik ham til at tro, at Bjørnkjær nok vidste det, men ikke ville fortælle det.

Også hos Sadelmager Peder Schade der bor i samme Gade som Kallager bemærkede man uroen. En logerende, Casper Friderich von Brunich, som var afskediget Kaptajn i hæren, havde efter aftensmaden sat sig godt tilrette i stuen med en bog, da værtinden kom farende idet hun råbte: "*Gud bevars hvilken Alarm der er ude i Gaden ved Kallagers Gaard*". Han gik derpå ud i forstuen hvorfra han så de mange forsamlede mennesker. Også værten og de øvrige folk i huset kom til og så hvad der foregik. De blev dog ikke stående længe, men lukkede døren og trak sig tilbage til stuen eller husets andre værelser for igen tre kvarter senere at gå ud i forstuen og åbne døren. Men efter at de havde konstateret, at der var megen larm og hujen, gik de tilbage til stuen uden derefter at bekymre sig om den Ryggeløse Forsamling paa Gaden.

Christian Mathias Sley fra Vestergade var selv med i forsamlingen og kunne fortælle, at der blev smidt både træsko og sten mod Kallagers dør. Han mente de var ude i lovligt ærinde. De havde spurgt Peder Gregorius da han kom forbi, og han havde blot svaret "*Som a Seir Som a Har saa*" (Som jeg siger, som jeg har sagt). Han skulle også have sagt til drengene, at de ikke skulle spare Kallager dør. Også Bjørnkjær var kommet forbi.

En ung købmandsdreng som havde sit kammer lige overfor Kallagers gård kunne fra sit vindue se at denne holdt et spejl eller et stort billede op foran vinduet, at han åbnede et vindue og råbte "*Godt Nytår*" til forsamlingen, at

han kastede mønter ud til drengene, som i hast bukkede sig for at samle dem op. Han hørte at vinduerne blev slået ind, men kunne ikke se det på grund af mørket.

Knapmager Ibsen så også at Peder Gregorius gik derude med en tændt lygte og at Kallager først paa aftenen inden sin for sit Vindue i Stuen, og blæste i et Jagthorn saa det gav Lyd ud paa Gaden, og at han på et tidspunkt havde et Skilderi eller et Speil, som han stod med ved Vinduet - desuden raabte han ud af Vinduet og ønskede dem som stod paa Gaden, et glædeligt Nytaar. Knapmager J. Ibsen var ugift og havde sit logi skråt overfor Kallagers gård. Der blev siden talt om hvem der, foruden pøbelen, havde været tilstede ved opløbet. Flere havde som sagt set Peder Gregorius, som var underfoged i Randers. Han var 60 år og gift med den noget ældre Ane Katrine. De boede i Trangstræde. Rådhusbudet Bjørnkjær var også set. Jens Brach havde bemærket et par af byens vægttere og havde tillige hørt borgmester Carø tale et alvorssord til forsamlingen. Men ingen havde forhindret det der skete med Kallagers vinduer.

Hans kokkepige Sophie Amalie Johansdatter Ashenberg, så ikke at vinduerne blev slået ind, men hun beskrev hvordan der så ud nytårsdag. Der lå småsten, is, sten og glasstumper overalt i værelserne mod gaden også i den pæne stue. Aftenen før - nytårsaften - var hun og de to andre tjenestepiger blevet generet af folk fra Poul Jensens gård. Pigernes værelse vendte ud mod denne gård, og for at forskrække pigerne, holdt nogle karle tændte lys op mod deres vinduer samtidig med at de lavede grimasser. De tre piger havde derfor fået lov af Kallager til at tage deres sengeklæder med ind i hans sovekammer for at overnatte der på gulvet.

Kallager selv gik det meste af aftenen og natten rundt i huset. På et tidspunkt hørte hun at han bad forsamlingen på gaden være rolige. Han kunne ikke forstå hvorfor folk gjorde dette imod ham, når de nu vidste, at han havde været god ved de fattige.

Først efter flere timer lagde Kallager sig på sengen.

Nytårsdag

Kallager var inde hos købmand Søren Bay næste dags morgen, men talte ikke om det der var sket aftenen før, han var baade høflig og sindig i sin opførsel.

En købmandsdreng, som samme dag så Kallager syntes dog han var usædvanlig opbragt, hvilket vel ikke kunne undre nogen. Peder Abel talte Nytaarsdags morgen med Kallager, og fandt ham særdeles fovildet. Han havde

aldrig før set ham saa urolig, ikke siden den tidligere omtalte aften, da han ragede pengene paa gulvet.

Friiderich Frydendall så nytårsdags morgen Kallager gående paa sit fortov og da virkede han meget uroligere i væsen og opførsel end tidligere. Han sagde, at han ville have Oprejsning for den ham tilføjede overlast.

Canceli Raad Lilienschold hvde nytårsdag talt med Canceliraad Voigt og genboen Capitain Gerner. Voigt kom ind på urolighederne ved Kallagers gård aftenen i forvejen og Lilienschold kunne ikke holde sig fra at bebrejde Canceliraad Voigt, som byens foged, den slette orden og politi der var i byen, som ikke afværgede et saadant opløb og de derpaa fulgte skammelige voldsomheder. Voigt svarde at *Kallager ikke havde fortjent det bedre, og derudi maatte han lade Pøbelen raade.*

Kallager havde været hos Lilienschold om morgenen og var meget opbragt over den overlast han havde lidt.

2. januar.

Da Stolemagersvend Morten Kruse om eftermiddagen ved 2 tiden gik gennem Storegade sammen med et par venner, så han Kallager stå på sin trappe, holdene ved gelæderet med den ene hånd og med den anden samle sin "kjole" om sig. Han så også Hans Bjørnkjær som gik ind i et hus oppe ved Torvet.

Det samme havde købmandsdrengen Jens Christian Lund set. Han hørte desuden af Bjørnkjær spurgte Kallager om han ville ham noget. Kallager skældte ud og Bjørnkjær sagde, at han skulle komme ned til ham med de bare næver.

Senere samme eftermiddag så Skræder Heinrich Moest at de begge to stod på fortovet ved Kiøbmand Frises Gaard, han kunne se at de talte sammen, men ikke høre hvad der blev sagt.

Det var ikke første gang den dag, de to havde mødtes.

Peder Schaade havde om formiddagen set dem. Kallager stod på sit fortov og Bjørnkjær stod på gaden. De talte sammen, men ordene kunne Schade ikke høre.

Contrlør Hasselhan (eller Haslund) havde også, samme formiddag ved 10 tiden, set Kallager komme gående med to pistoler, den ene under armen den anden i hånden.

Sidst på eftermiddagen var guldsmed Friis på besøg hos sin bror, købmand

Jacob Friis. Også Hans Bjørnkjær kom der, og han kunne fortælle, at det nu var rent gal med Kallager. Han havde set ham på gaden med to pistoler. Det samme havde også guldsmed Friis set.

Bjørnkjær fortalte desuden om hans møde med Kallager samme eftermiddag.

Kallager stod på sin trappe, og da Bjørnkjær kom ud fra Købmand Thomas Hansens Gaard, råbte han *"Hvorfor hilser du mig ikke!"*, Bjørnkjær svarede: *"Jeg haver hilst Dem!"* hvorefter Kallager skældte ud og beskyldte Bjørnkjær for at være en: *"Tyv en Skælm og en Politi Knægt mm"* og dernæst sagde til ham om at komme op på trappen. Bjørnkjær svarede ham: *"Kom han her ned til mig!"*

Efter at have hørt Bjørnkjær's fortælling sagde de tilstedeværende til Bjørnkjær: *"O dette er ikke Mænd at kiere sig efter"*.

Bjørnkjær ville derefter gå, men da de i det samme så Kallager gå forbi rådede de Bjørnkjær til at vente til han var passeret. Bjørnkjær lukkede døren igen og ventede til Kallager var forbi Købmand Friis' hushjørne.

Lidt efter forlod Bjørnkjær købmandens hus for at gå ud i byen. De to brødre Friis kunne derefter fra dagligstuen se, at Bjørnkjær indhentede Kallager og idet han gik forbi denne havde de en lille ordveksling.

I det samme traadte Kallager nogle Skridt tilbage, og sagde endnu nogle ord, som Friis brødrene ikke kunne høre da vinduet var lukket. Men de så at Kallager tog den pistol han bar under armen, lagde den and mod Bjørnkjær, sigtende på hans Ben, og skød. Skudet gik i Bjørnkjær's ben hvorfor denne faldt omkuld paa Gaden. Købmand Friis gik ud til Bjørnkjær og saa hans blodige ben.

Kallager satte sin pistol under armen igen, efter at han havde skudt, og saaledes med bøssen under armen gik han ganske stille paa gaden ned til Torvet og siden saa købmand Friis ikke Kallager førend ud paa eftermiddagen da han var kommen i vagten.

Bjørnkjær døde nogle uger senere af sine kvæstelser.

En læge Boysen, som skulle tilse patienten, mente måske, at han ikke havde overholdt den diæt som skulle fremme hans helbredelse. For eksempel havde han spist kål og anden mad, som var blevet ham forbudt. Lægen troede så meget på de midler han havde ordineret, at grunden til de ikke virkede var, at Bjørnkjær havde levet uordentligt.

De 3 hyppigst nævnte under retssagen udover Kallager:

Hans Bjørnkjær 48 Raadstue Bud, Stoer Gade, Østre Side No. 270, 375

Peder Gregorius er Underfoged, Trang Stræde No. 341, 473

Caspar Richardt Voigt Canceliråd, Raadstue Gaden No. 418, 564

De indstævnede og afhørte vidner med bopæl ved folketællingen 1787

Jacob Friis Købmand,	Houmeden 134, 182
Apotekersvend Henrich Paulin Top	Stoer Gade, Vestre Side No. 13, 16
Procurator Johan Heinrich Høeg,	Brødregade No. 390, 533
Conroll. (Extra Betjent) Jens Nielsen	
Haslund,	Vester Gade 188, 247
Skriverdreng, Jens Brach,	Stoer Gade Østre side 273, 377
Jørgen Friis Guldsmed,	Brødregade 405, 545
Skræder Henrich Moest	Vestergade 124, 162
Gæstgiver Peder Abel	Vestergade 125, 163
Johan Hansen Feldbereder	Stoer Gade 281, 385
Kirug Boysen	?
Tjener Friederich Frydendal	Stoer Gade, Vestre Side 9, 13
Stolemagersvend Morten C. Kruse	Stoer Gade, Østre Side No. 275, 379
Sadelmagersvend Mads Nielsen	?
Stolemagerdreng Jens Jørgensen	Stoer Gade, Østre Side No. 275, 379
Sadelmager Peder Schaade	Stoer Gade, Østre Side No. 269, 372
Sadelmagerdreng Niels Sørensen	Stoer Gade, Østre Side No. 269, 372
Knapmager J. Ibsen	Houmeden 131
Købm. Dreng Christian Lund	?
Smed Poul Olsen	Adelgade 260, 360
Canceli Raad Jacob Frants Leonard	
Lilienschiold	Stoer Gade Østre side 273, 377
Michel Kaae	?
Skomagerdreng Mathias Sley	?
Skom. mester Poul Jensen	Stoer Gade, Vestre Side No. 8, 9
Officer Nicolai Frederich Brunich	Dronningborg Slots-Plads, 1,
Galanterihdl. Johan Anton Boistly	Stoer Gade, Vestre Side No. 8, 10
tjp. Sofie Amakie Johansd. Ashb	i Chr. Kallagers gård
Købm. Søren Bay	Stoer Gade Østre side 266, 369
Købm. deng Chr. Bigum	?

Øvrige indstævnedede men ikke afhørte vidner.

Niels Reffsbech Mammen
 Knud Udbye
 Heinrich Birch barberdreng hos Væsted
 Rasmus Velling
 Jacob Niels P
 Anders Udbye
 Poul Jensen Brendeviin
 Erhard Høeg
 Smed Johan August
 Jens Michelsen
 Blikkenslager Chrach
 Ane Calchers
 Dortehe Calchers
 Laue Madsen
 og hans karl Peder – frafaldet
 Peder Knudsens hustru fraværende i barselseng
 hans tjenestekarl Jens Nielsen – frafaldet
 Stolemager Knud Lærche
 Smedene Morten og Mads Christensen Bach
 Styrmand Albertsen – frafaldet
 Anders Jørgensen – frafaldet
 Vægter Søren Hviid
 Poul Væssel
 Rådhusstj. Jens Chr. Lund – frafaldet var nr. 4
 Peder Gregorius
 Købm. Rasmus Lund
 Hans Bjørn Tambour - frafaldet.

Boets opgørelse

Fallitboet efter Kallager er meget stort.
 Det har sin egen protokol med 1095 beskrevne sider,
 og strakte sig i tid fra maj 1789 til december 1793.

13. august 1789 påbegyndtes opgørelsen i Kallagers bo.

“Bobestyrere” var Christian Carl von Gabel og Niels Ferslev. Sammen med den befalede administrations commission tog de boet under administration efter en kongelig befaling, hvor der i indledningen står:

”Efter som Kallager af vor købstad Randers udi vort land Nørre Jylland for os allerunderdanigst har andraget at hans bo, som efter forordningen af 6 december 1743 dens 21 § er taget under behandling af byfogeden i bemeldte Randers Kanceliråd Voigt, skal have tabt anseelig i den tid af 16 måneder samme har stået”

Hvad der forud var passeret og hvad der i gemmerne var fundet af dokumenter og oplysninger, samt hvad der herefter indkom og besluttedes, var i meget korte træk det her følgende.

Kallager havde sendt en anmodning til kongen om at hans bo måtte blive taget under behandling da det havde stået på gården i 16 måneder, og derved havde tabt i værdi.

Han ønskede få sit indbo omsat i kontanter, hvilket han ikke var i stand til selv at tage vare på, da han sad i arresten og ventede på sin dom.

Han anmodede desuden om at få regnskabet fra borgmester Carøe og justitsråd Føns vedr. deres køb (fra ham) af Tustrup og Essenbæk godser.

På fru Kallagers vegne var afleveret en anmodning fra byfoged Fellomb om, at en dokumentmappe tilhørende Kallager blev åbnet og sorteret, da den kunne indeholde oplysninger om boet og hans formue, herunder den som Carø og Føns måtte være skyldige.

Voigt, som havde administreret boet siden Kallager blev arrasteret, blev bedt om at møde og fremlægge en specifikation over boet. Han mente at have en større sum til gode for udgifter i forbindelse med administrationen.

Fra byens magistrat meddeltes forskelligt om boets brøstfældighed, samt at man sidste sommer lod oberst von Gahler få indkvartering i Kallagers gård. Man overlod det til Voigt at klare betalingen fra obersten, men det forlød, at han ikke vil mødes med denne.

Desuden havde skorstensfejeren meddelt at køkken skorstenen var faldefærdig og derfor farlig både af hensyn til brandfare som for rissikoen for at den faldt sammen og forrettede skade på huset. Der var også utæthed i taget.

Fra den tidligere ejer Søren Bay var modtaget den originale købekontrakt fra Kallagers køb den 28 dec. 1787 med meddelelse om, at Bay den førstkommende mandag flyttede ud af gården, selvom Kallager gerne ville have at han blev boende. Bay havde dog forlængst købt en for ham mere hensigtsmæssig bolig.

Han havde anmodet Voigt om at mødes med ham i gården for at modtage denne og nøglerne, samt de møbler og deslige, som Kallager havde stående der.

Da man havde overladt gården til kvarter for oberst Gahlen, kunne Voigt ikke påtage sig ansvaret for den, han nægtede derfor at modtage det nævnte. Det blev i stedet Lillenschold som mødtes med Bay i gården, hvor han skulle kontrollere at alt fandtes i den stand, som det var beskrevet i købekontrakten, og derefter modtage nøglerne og bringe dem til Voigt - som skulle tage imod dem i hans egenskab af kongens foged.

Borgmester Carøe bad om at få alle nøglerne til de værelser, som obersten ikke benyttede, ialt 19 nøgler.

I juni 1788 var en meddelelse ophængt i byen.

Plakat

Hermed bekendtgøres at mandag den 30 juni førstkommende om eftermiddagen kl. 2 slet bliver ved offentlig auktion bortsolgt Kallagers ejede og købmand Bays forhen tilhørende gård på byens torv beliggende med godt bryggeri og brænderi redskaber.....

Forud for denne plakat var der gået, og efterfølgende gik der flere møder og forhandlinger om auktionens afvikling.

På vegne af Kallagers hustru mødte hr. Kastrup fra Randers. Der blev anket over, at der ikke var averteret i de købnehavnske Berlingske aviser. Og det besluttedes derfor, at der skulle afholdes endnu en eller to auktioner imod

den ene som det tidligere var bestemt, og opslaget blev annonceret i flere aviser, også i hovedstaden.

Søren Bays prokurator, Høeg anså det for spild at holde flere auktioner og gik så vidt som til at sige, at med det bud der allerede var givet på 6000 rigsdaler tydelig nok viste at Kallager i sin tid ikke havde handlet som en gal mand, men gjort et rimelig køb.

Indsigelsen fra fru Kallager var underskrevet af birkedommer og forvalter Lindberg på Rødkilde på Fyn, hvor fru Kallager opholdt sig hos sin far Jørgen Lange. Prokurator Høeg var i tvivl om hvorvidt denne person var kompetent, om det var en lovlig fuldmagt. For det første var det en ukendt person og for det andet var fuldmagten skrevet på et stemplet pair uden segl.

Retten sendte rådhusbud Jens Chr. Lund og Peder Gregorius afsted til Kallager i arresten, og denne kunne bekræfte, at det var Lindbergs underskrift samt at Lindberg var ansat på Rødkilde som Langes forvalter.

Et brev af 12 juli 1788 fra Jens Lange bekræftede, at anmodningen var sendt på hans datters vegne.

Høeg gav sig, men lod vide at Søren Bay ikke kunne påtage sig ansvaret for gården og følgerne af den udskudte auktion.

Den var nu på Kallager, Lindberg og Kastrups ansvar.

Men Søren Bay blev alligevel på gården en tid og var i det hele taget meget imødekommende overfor Kallager, som den 3 juli 1788 sendte et takkebrev til Bay.

Gården blev solgt til købmand Hans Chr. Hansen, som tillod at Kallagers bohave mod betaling blev stående i nogle aflåste og forseglede værelser.

Den 13 august 1789 påbegyndtes gennemgang og vurdering af Kallagers møbler, klæder, dokumenter og så videre. Det varede flere dage, og medvirkende ved forretningen var kommissærerne ifølge med Voigt, Kallager, byfoged Fællumb på Kallagers vegne, købmand Hans Chr. Hansen som ejer af gården og endelig de to forhen med Voigt med registreringen brugte mænd rådstue tjener Jens Lund og Hermant Svendsen. Alle dokumenter blev udtaget til nærmere gennemlæsning, fremlægning og registrering.

Fra boet fik Kallager udleveret til brug i hans arrest på Rådstuen en grønmalet skak seng med grøn sirtges omhæng derunder to blå og hvide krambolsters underdyner, to ditto hovedpuder en stor ditto blå og hvid bondstribet, en lille olmerdugs hovedpude med lærreds overtræk, en gråstribet bolster underdyne, et par fine hørgarns lagener, en blå og hvidternet overdyne

med dun, en felt seng derpå en lærreds, madras en blå og hvid bolster underdyne, en rød og hvid ditto hovedpude, en do olmerdugs do, en blå og hvid olmerdugs overdyne, et par blågarns lagener, en heing? Stol, 2 stole med lærreds overtræk, et stenblækhus, og et fuglebur. Bemeldte sager blev under Voigts opsig, som den der havde inspektionen over arresten.

Potokollens næste mange sider indeholder gennemgang af det omfattende regnskab i forbindelse med salget af Tustrup og Essenbæk godser. Punkterne behandles i nummerorden som "Litra a - ø til no 8" og herefter flere med dobbelt bogstavering.

Eksempler fra teksten:

Hvad Tustrup og Essenbæk gårde og godser samt (sine poster) er udbragt til skøder, købere og beboere.

Kallager tilstår at være skyldig til sin svigerfar på Rødkilde 5645 rdl.

De følgende 4 opslag omhandler gæld og betalingsaftaler til endnu flere.

Over de gårde som er bortsolgt fra Tustrup og Essenbæk og med renter bliver betalt udi førstkommande snapsting.

Liste med beboernes navne, hartkorn, købesum, renter, købere.

Byer der er nævnt: Gundestrup, Paderup, Clos..., Ladegaarde, Tebbestrup, Aarslev, Borup, Dradstrup, Hørning, Uggelhusene.

Underskrevet på Tustrup den 9 juni 1787 af Kallager.

For Kallager har jeg til adskillige tider betalt til skoleholdene imod kvittering...

....

Og videre til ialt 13 betalinger. Underskrevet Føns Løvenholm.

På hvad jeg hos Kallager har til gode. (Ialt 17 poster) 739 rdl.

Randers den 14 aug 1788 Carøe.

Jeg Chr. Kallager ejer af Tustrup, Essenbæk og Hastrup i Jylland gør vitterligt at såsom jeg af S.T.B... i Sverig har tilkøbt mig hovedgården Tustrup med underliggende bøndergårde og omliggende ejendom beliggende her i Aarhus Stift og jeg udi købesummen har deporteret og indeholdt følgende kapitaler:

1. Den Hørningske Stiftnings Fundats kapital 1000 rdl

2. Oberst Christen ... Legatium til Vivild skole hvorunder afgangne Hans Thornson har forfattet Fundats 200 rdl

3. afgangne Poul Sabses? Legat til Aarslev skole 100 rdl

Tilsammen 1300 rdl

Kendes jeg undertegnede Johan Kallager (Kallagers søn fra første æfteskab) og hermed tilstår det jeg af Føns og Carøe har annammet og oppebåret de 1000 rdl jeg i arv efter min salig moder (var) tilfalden og som i nogle år har været henlagt under Kalø amts overformynderi tilligemed den af tilkommende renter, thi er det (jeg) for denne min mødrende arv eettusinde rigsdaler med renter herved meddeler ikke allene min kære fader Kallager men endog Føns og Carøe som arven har efter forpligt udbetalt, samt den høje overformynder, amtmanden i Kalø amt hr von Gaardorff dette mit haves og skadesløse afkald og kvittering, men end og som ... over mine umyndige år skal holde dem ... samtlig og alle andre vedkommende skadesløs i alle måder.

Til bekræftelse under min hånd og forsegling samt underskrivende vitterligheds vidner

stadfæstes. Randers den 18 juli (årstal utydeligt)

Under jordegodset nævnes landsbyerne deres fæstere og beboere. Som for eksempel:

Litra PP til no 8

Søren Knudsen, Michael Jensen, Mads Espensen, Morten Christensen!

Disse 4 beboere skulle give enhver for deres iboende huse ethundredehalvtreds rigsdaler som jeg havde lovet at forstrække dem med imod panteobligation i deres huse og indbo samt betale landgilden eller renter ligesom og øvrigt efter conditionerne.

Jens Sørensen eller Peder Jensen dette hus var købt af Lind i Hørning og skulle koste 120 rdl som beboerne eller sønnen beholder, disse har jeg og lovet at låne denne mand for ham imod pante obligation.

I et såkaldt paque, som herefter åbnes, findes kopi af skøde fra Kallagers salg af Tustrup og Essenbæk til Føns og Carøe.

Derefter No 20 som er en oversigt fra 9. Juni 1787 over en del papirer og beviser, som til Carøe og Føns efter deres derpå tegnede tilståelser er leveret til afgørelse i samme års snapsting, ialt 5 hvoraf den sidste er vedr salget af Tustrup og Essenbæk.

Et samlet beløb på 15769 rdl. Og listen slutter: "Som i dette snapsting udges til vedkommende efter den herom meddelte efterretning.

Tustrup den 9. Juni 1787. Kallager

Ligelydende med derudi meldte dokumenter modtaget på Tustrup den 10. Juni 1787

Føns og Carøe.

Et brev til Kallager fra Føns den 2. Marts 1788 angående deres mellemværende penge sager:

Såvel deres brev af 29. Forrige måned som og det med ekstraposten i dag tilsendtes er mig tilhænde kommen uden den bitre galde de i samme har udspreddet på mig angrer mig ikke det

mindste. De selv kære Kallager vil når De igen bliver klog måske fortryde at De belemrer mig således for det jeg så ivrig har arbejdet for dem.

I korthed siger Dem at De ikke kan vente sig leverer Dem penge i den forfatning De nu er, thi både kunne det være Dem til skade da De ikke besidder forstand nok til at bruge dem rigtig, og desuden da Deres andre Midler og effekter er under Seqvstration så var det utilladelig at gøre udbetaling til Dem, men Carøe og mig skal ganske rigtig efter vores (reversers) indhold gøre regnskab for deres ihændehavende midler enten til Dem selv om De da bliver bemyndiget til at modtage samme, eller og derfor at aflægge vedbølig rigtighed til hvem der i tiden bliver beskikket til at modtage og forvalte Deres ejendomme - og hvad enten De nu i den bydende eller bedende ... herefter skriver om denne sag, så bliver den dog så og ikke anderledes.

Sålænge De praled af Deres i kasse havende udførlige penge summer af Deres retfærdige sag og den forventende hævn, ved jeg og enhver tænkende, at De er gal, med brug ej længere spilfægteri, antag sig deres sag med sagtmødighed og flid, gør de ikke det, da kan De være sikker på, at en evigvarende arrest vil blive Deres tilkommende skæbne.

Løvenholm den 2. Marts 1788 Føns.

En verificeret kopi af ansøgning under 16 nov. 1786 om deling af fælles boet. Originalen er i fru Kallagers besiddelse.

Et brev af 16 marts 1788 fra rådmand Wissing til Kallager.

Deres brev med posten og i dag med expres har jeg rigtig fået og i anledning dette svar.

De handlede meget klogt siden det endelig skulle være at de gik ned i Bytings stue det samme havde jeg og gjort. Sæt Deres sind i rolighed, behold Deres tanker for dem selv, så vil De vis erfare at ligesom menneskene er foranderlige er

tiden også - Nok for denne gang.

Mit venskab må de aldrig tvivle om. Gud skal være mit vidne, jeg skal arbejde for Dem som en ærlig mand og mine handlinger skal i tiden vidne med mig. Jeg skylder Dem og enhver som betror sig til mig troskab og derfor skal jeg aldrig vige, om jeg endog skulle betle mit brød. - eg har hørt (grev) Smitto vil rejse og til den end.. sendes indlagde rekvissision til oberstløjtnant Lange, som vis ...ke så meget at hr. greven bliver hjemme og hvis ikke, m.. .. tåle hvad loven giver Dem ret til at skrive som en ..agtende mand til højere steder. Er (Buslund) ej i Randers, når dette kommer behager De at lade stævningsmændene forkynde rekvisitionen som jeg ved samtale skal betale Dem. - Med torsdags post skal jeg tilsende Dem en del dokumenter til underskrift Deres sag angående, efter aftale. - Hvad beskrivningen

i Deres bo angår da finder jeg det er bedst dermed bies indtil jeg i den anden uge selv kan være nærværende. Anden påskedag skal jeg ... komme endog om formiddagen, og blive hos Dem den ganske uge, og da kan det afstedkomme som De ville skulle ske i denne uge.

Hr generalauditør jeg kan vel skrive, men tale falder mig uendelig tungt da jeg er meget ringe og fordærvet af kulde og rejste jeg nu blev jeg ringere og kunne forårsage mig en stor sygdom, endog på en tid De ligeså lidet som jeg var tjent dermed.

Vær forsikret var jeg frisk ville jeg rejse med en vilje til Dem i morgen, men De ved jo selv hvorleds jeg er, og altså vil undskylde mig da jeg ... skal møde 2den påskedag og .. for Dem og for mig vil stå til ansvar for, for Guds dom De tilsendte halvtredsindstyve rigsdaler til omkostninger har jeg fået. Deres aller oprigtigste T. Wissing. Viborg den 16. marts 1788

Det var ikke tilladt Kallager at være i besiddelse af pengebeløb i arresten. Det var imidlertid kommet Voigt for øre at dette var tilfældet.

Voigt gør vitterligt:

den 21 marts 1788 indfandt jeg mig i Kallagers arrest på Randers Raadhus i overværelse af underfogeden Peter Gregorius og Poul Klitgaard begge af Randers, medforuden var tilstede i arresten de to vagthavnede mænd Jens Jensen og Niels Hansen samt Kallagers af mig antagne oppasser Ole Bachen alt i anledning af at mig for øre kommende rygter, at arrestanten Kallager adskillige gange og til adskillige tider i hans nu havende arrest skal have selv udgivet penge, hvilket forekom mig meget besynderlig da jeg mindst kunne vente at siden Kallager fra nu militær til civil arrest blev overleveret at han da i den

første arrest skulle af nogen og uden vagtens vidende have bekommet penge og om så er er det meget uventende da Kallager i den civile arrest blev modtaget blev han på foranførte grunde ikke visiteret som noget man agtede ufor-nøden.

- I sådan følge og efter at have i Kallagers arrest forefundet et lidet beslagen indbunden skrin anmodede jeg Kallager om han ville lade det oplukke og af mig efterse om deri forfandtes penge. - Kallager ville ikke aleneste herved tilstå Voigt at han så.. i vagten som og her på rådstuen havde ud.algt og bevaret Wis-sings fuldmægtig og andres penge til sine fornødne udgifter og altså trode han ikke at Voigt kunne finde behag udi at chicanere ham som en såkaldet arre-stant.

Det forbenævnedes skrin blev efterset og derudi befandtes ikke penge mere end 1rdl 1 mark som jeg Voigt tog udi min bevaring og er ansvarlig for. Kallager blev derefter tilspurgt om han godvilligt ville overlevere uden yderligere visi-tation hvad penge han måtte have hos sig i Bronze, guld eller sølv.

Kallager herpå svarede at han en gang havde tilstået kancelliråden det om-spurgte i henseende at have udtaget penge altså frabad han sig denne højhel-lige dag at blive ransaget og efterset i en vagt eller arrest hvor tvende vagtmænd såvel nat som dag var tilstede og aldrig havde set eller skulle tilstå at Kallager havde brugt sine penge til drik eller nogen upligt, da han såvel her som i det andet arrest havde spist og drukket det han var ordineret og ikke mere, ligesom og Kallager deklarerede (om) han end på anvisning i denne aften ville have betalt 200 rdl var det ham ingen sag, men refererende sig sin ret for det passerede og begærede samme beskrevne til i morgen hans befalede råd fuldmægtig rådmænd Wissing her til byen ankommer hvorom han i dag har haft hans skriftlige tilståelse.

- Kallager deklarerede at han i dag ingen penge havde end de forefundne, men ville jeg Voigt komme til ham 1. påskedag skulle jeg fra ham have penge, hvor-for jeg fandt det ufor-nøden for nærværende tid på grund af Kallagers givne deklARATION at ..modere ham med visitation, da hvad for nærværende tid var forrettet alene var sket såvel for min og den almindelige sikkerheds skyld, og i hensigt .. et arrestantmæssig forhold som at afvende mulige i tiden Kallager til-flydende muligheder, imidlertid blev Kallagers oppasser Ole Backen tilspurgt om han enten åbenbar eller hemmelig havde af Kallager siden sidstmeldte her i arresten indkom modtaget eller bekommet penge enten for sig selv eller anden? dertil svarede han at vel havde han fra Kallager båren sedler og breve i byen, men om deri var penge var ham ikke bekendt. - Kallager havde da lånt ham til et par støvlers forsåling 3 mk, 1 sk. hvormed han har betalt forsålingen,

disse 3 mk. 1 sk. blev Ole Backen pålagt at betale til mig Voigt, som tager dem i bevaring.

Således blev denne forretning indtil videre sluttet under min og tilstedeværen-des underskrift.

Voigt

- Den 28 april 1788 annonceredes auktion over Kallagers vogne og heste. Efterfølgende lister indeholdene priser og navne på køberne.

- Auktion over Kallagers tøj mv. på Tustrup med liste over priser og købere. Ialt solgt for 128 rdl. 3 mk. 9 sk.

Regning for pleje og pasning af Biørnkjær

For kirugisk opvartning med sårdeles Ulejlighed og Nattevågen med og over Rådstuetjener Hans Bjørnkjær, som så farlig og ulykkelig blev skudt af Kallager i sit venstre Ben, tilkommer os for den med ham havende møjsommelige og be-sværlige Umage og for Tidspilde Lægeforsøg og deslige fra den 2. januar til den 26. sm. er 25 nætter og dage til hver især a 2 Dage og Nætter er Summen 50 rdl.

Randers den 16. april 1788 Jentzch, H. P. Ferting, E... Chirurgie.

Thi kendes for ret

at Generalauditør Christen Kallager bør stedsevarende være i tryk bevaring på sin egen bekostning hos hans frænder og beslægtede, som har midler og lej-lighed til at de for ham kan være ansvarlig, eller og i manglende fald, på et sik-kert sted efter øvrighedens forgodtbefindende foranstaltning hensætter. Som en følge heraf bør han herefter ikke være sine midler og sin formue selv værdig hvoraf ellers bør betales udi denne sags omkostninger til kommisærerne 12 dages rejser, vognleje og videre deraf dependerende ud-gifter som her (har) modtaget over 100 rdl for hver kommisær, samt og i salær og for skriveri i et og alt beregnet for hver 400 rdl. Til aken for Peter Kastrup ligeledes efter hans regning 221 rdl 2 mk 1 sk. defensor rådmænd Wissing hvis regning indbefatter udgifter førend denne kommission og førend det for Kal-lager med Randers Byting førte Tingsvidne begyndte, som kommisærerne ikke ser sig autoriterede at påkende, søger den formedelst efter hans egne regninger tilkendegivne villie betaling hvor han bedst magter da han desuden har alila-reret? at være fornøjet for sin salær, så bør og af bemeldte Kallagers formue betales omkostningerne på afgangne Hans Bjøtnkjærs (Cuur) og penge, samt Kallagers arrest og forplejning til sagens endelige uddrag efter rigtig regning

og til fornævnte Bjørnkjærs enke efter Kallagers anbud og forening? med hende den sum 250 rdl og desuden årlig fra den 2. den januar sidst sålænge hun forbliver i enkestand 30 rdl hvortil den behøvende kapital udsættes på rente.

Kommissions stedet på Randers Rådhus den 10. november 1788
N.E.Behr og N. Hviid

Voigt erfarede at Kallager havde tre tjenestepiger og en kusk ansat til ingen nytte, da han nu ikke længere var i gården.

De tre piger husholderske Karen Blachs, køkken- og bryggerpige Sophie Amalie Arcenberg og stuepige Anne Dorthe Jacobsadter samt kusken Søren Clemmensen havde alle været hos Kallager på Tustrup.

Efter at der nu blev indgået aftaler med tilgodehavende løn med videre, blev de tre piger løst fra deres tjeneste hos Kallager, mens Søren Clemmensen skulle blive så længe der var dyr på gården.

Kallager blev i marts 1788 flyttet til civil arrest

Pro memoria

Oberst løjtnant Lange har under 7. d. tilmeldt mig at regimentet ej længere kan have og bemægte Kallager i dets vagt. Kallager skal og bør derfor uopholdelig hebføres i den til ham indrette civile arrest, og hvad vagthodet ved ham angår, så må jeg i anledning af indlagte? hr. Thomas Hansens pro memoria melde dem, at om borgerskabet derfor kan forskånes og samme derimod enten på d. derved foreslagne eller anden måde har jeg intet derimod når kun den vedbørlige sikkerhed haves, hvilket jeg til Deres Velbyrdighed hvis endda dette vedkommende, og som på stedet nærværende ganske henvises.

Jeg håber altså De nøjagtig sørger for sagen selv, og ej længere opholder den med unødvendige korrespondance - Bemeldte b.. må mig igen .mitteres.

Aarhus 11 marts 1788 O. H. Guldberg

Til Voigt.

Pro memoria

..... kan det stå Kallager frit for, for det første og indtil videre, at tage sig en motion, når han for for godt finder, item af besøge her i byen en eller anden brav mand, og endelig at det her ham sidste vagthold kan nu straks afgå på den ene Peder Frost nær, som bestandig følger Kallager som hans opvarter, samt forbliver hos ham om natten.

Randers 25 marts 1789

Carø, Lillianschiold, Stabel, Bredal

Salget af Kallagers bohove havde været udsat flere gange, og igen til efter dommens afsigelse.

Auktionen kunne omsider afholdes og møblerne blev solgt. Indtægten var 3950 rdl 2 mk.

Voigt, som havde administreret Kallagers bo havde flere gange gjort opmærksom på sit tilgodehavende og sin regning på dette. Men da man ikke (hverken Kallager hans fuldmægtig eller kommissionen) var tilfreds eller enig i hans 139 punkter i regnskabet kostede det flere møder og forhandlinger. Hele forløbet omkring denne sag er en historie i sig selv, så lang, at den ikke tages med her.

Den 14 juni 1791 modtog kommissionen et mangesidet brev fra Voigt .

Brevet slutter som følger:

Skulle ellers den respektive kommission til sin efterretning behøve og forlange en eller anden oplysning som jeg kan meddelem skal jeg gerne dermed være til befalet tjeneste, men hvad

hr. general auditør Kallager fremdeles enten siger eller lader fremføre agter jeg derpå ikke et bogstav med at svare.

Randers den 14. juni 1791

Underdanig Voigt

Wissing kommenterede Voigts indsigelse den 7. jan 1792.

Voigt døde i 1792 omkring 49 år gammel

20. sep. 1792 modtog kommissionen et fra enken Anna M. H. Voigt. Skønt hun ville beflitte sig på at fatte sig i korthed, blev hendes brev på omkring 16 sider i protokollen.

Indholdet drejer sig om såvel de økonomiske spørgsmål som den urætfærdige behandling hendes salig mand har fået af især Kallager og hans fuldmægtige Wissing.

Hun mener at alt dette har været årsag til hendes mands død.

Brevet slutter som følger:

Jeg skal opfylde hans løfte af mig med og dermed /: som Gud skal tak ikke belønnes) skulle opgive min sidste skærv. - Med denne forsikring erklæres til slut

at jeg ikke vil læse eller besvare et ord mere af hvad fra Wissing eller Kallager til kommissionen vedkommende betræffende min salig mands eftermeldte fordring påstående alene som før snarlig og skadesløs betaling.

Randers den 20 september 1792

Anna M. H. Voigt.

Hvad der også fylder meget i protokollen er sagen omkring Hals Ladegård og hr. Duus. Her er der ikke gransket til bunds i historien og dens forviklinger. Blot skal gengives en skrivelse som Kallager lod offentliggøre ved opslag i Hals kirke.

Bekendtgørelse i Hals kirke den 10 dec. 1786, for samtlige Bønder og husmænd og beboere samt fæstere lejere og alle andre under Hals Ladegård henhørende tjenende. Imod al (mente) har min sælger af Hals Ladegaard med underliggende Hr kammerråd Duus på en egenrådig, dumdristig og forsømmelig måde beregnet sig imod mig som køber af forbenævnte Hals Ladegaard herligheder og ejendomme, tvært imod købekontrakt af 6. oktober d.å. jeg derimod ikke alene har betalt ham de på købet udlovede et tusinde rigsdaler, men undlod ved rettens betiendt Notariabitet? ladet ham tilbyde den af mig efter kontrakten belovede kaution ifølge kontraktens indhold, men endog mundtlig til overflod afvigte tid og ladet min antagne fuldmægtig Christian Selmer indfinde sig på Halsladegaard og medtage to vidner for endnu en gang for alle mundtlig at bekendtgøre ham dette mit forhen ved retten bekendtgjorte tilbud, men han har beregnet den af mig ham ved rettens bekient sendte Notarialforretning med et snart? ubesindig og rasende svar, og så godt som på en voldsom måde vil bemægtige sig min tilhørende og ham afkøbte ejendomme og herligheder der ligner for en stor del mange af hans forhen for.. fornærmelser mod dette sogns beboere - Ja det som mere er, har han været så forvoven i mange dele at handle t...tende h.. Kongelige Befalinger hvilket har forårsaget mig at andrage samme for vores allernådigste konge, til den for ham fortjente og forventede st... undgældelse og hans mange dumdristige foretagende han ligeledes forårsaget

mig at ansøge min konge om kommisærer til at pådømme om hans forvovne og slette handlinger i så mange dele, og da han har foreslået for hr. birkedommer Kuulengaard udi i min fraværelse, endnu så forvoven i min nærværelse forhen at ansætte, og endnu tør lade vednlive en uværdig og infussifent person der kaldes Møller, som jeg aldrig har set talt eller kendes. Og på det at ikke nogen skal undskylde sig med uvidenhedherom, bekendtgøres hermed fra mig Kallager til Tustrup og Essenbæk gårde som rette køber og ejer af Hals Lade-

gaard med alle underliggende herligheder og ejendomme intet undtagen i nogen måde kan skal og bør disse Hals ladegårds underliggende fæstere og tjenere anse mig som deres rette husbonde og herskab, og aldeles ikke har at rette dem i nogen måde efter hvad ordrer

eller befalinger af hvad navn nævnes kan være sig tænkning stavning og videre som hr. kammerråd Duus eller den så kaldte fuldmægtig Møller skulle finde behag i at udgive enten mundtlig eller skriftlig, da hr kammeråden og hr Møller een for begge og begge for een ansees infussifent, og uværdige dertil, dog hvad restancer som på godset måtte udstå til oktober måneds udgang, bliver efter kontraktens indhold til kammerråd Duus at erlægges mod kvittering, men hvad siden 1. november til betaling er forfalden af godset være sig kongeskatter, landgilde, huspenge, leje eller kontraktmæssige afgifter, dermed haver vedkommende at indfinde sig i Hals til sognefogeden Hans Bertelsen i morgen som er mandag den 11. december og modtage deres fæstebrev og kvitterings bøger til nøje eftersyn, ligesom enhver der har enten (boene) penge, ..sluttede skifter eller noget i andre henseender

at anmelde fordre eller erlægge og der haver at opgive sligt for mig ommeldte sted og tid om de kunne have noget at klage imod deres forrige husbonde. Og da jeg har angivet Hals skovs forhugning for det høje kongelige rentekammer så advares hermed alle Hals Ladegaards bønder og tjenere samt andre til skovhugst og skovning ubekendte personer at anholde sig fra al skovning af Hals Skov uden den straf allernådigste anordninger befaler. Overalt på det hr. kammerråd Dusses stolthed og trusler ikke skulle afskrække mine bønder og tjenere fra deres pligters opfyldelse, så indestår jeg herved for al det tab og skade som nogen bevislig kunne lide formedelst min ordres opfyldelse og efterlevelse som hermed under min hånd udstedes. Hals d. 10. december 1786 Kallager.

Afslutning

Beregning

Over hr. general auditor Christian Kallager bos indtægt og udgift under den kongelige allernådigst befalede administration derover, med kommissorum af 22 maj 1789 fra kommissionens begyndelse den 13. august 1789 til sammes slutning demission den 16. april 1793

Beregningens ca 100 sider (50 opslag) slutter som følger:

Så bliver hr. generalauditor Kallagers bos frie beholdning og sammes virkelige ejende i kapital al gæld fradrage fra Viborg Snapsting 1793 denne sum 23.541

rdl skriver treogtyve

hundrede femhundrede fyrretyve og een rigsdaler 1 mk. 9 sk. hvortil endnu kommer som uvis gæld 1. de hr. generalauditøren hos hr. kammerråd Duus reserverede 1000 rdl. 2. for... b... i det Arhusiske Vestindiske handelsselskab (som findes anført i Kanceliråd Voigts holdte og i kommissionen under nr. 3 producerede registrerings notering udi generalauditørens bo) a 40. pr ... 160 rdl til sammen 1160 rdl. Og da hr. general auditør Christian Kallager efter den ergangne allernådigste højesterets dom af 19. oktober 1789 står i sådan forfatning p. t. at hans bos erholdne midler ikke kan til ham udleveres, så forbliver samme under vores bavarung indtil samme højkongelig resolution efter derom gørende allerunderdanigst forestilling erholdes desangående.

Således afsagt og decideret på kommissions stedet Randers Rådstue den 16. april 1793.

Gabell N. Ferslev.

Derefter pårøbte kommissionen lydelig om nogen havde videre at redegøre ved kommissionen men ingen viste sig. thi blev denne kommission således sluttet og tilendebragt.

Gabell og Ferslev og S A Stadfeldt.

Oversigt over personer som nævnes i Boopgørelsen

så vidt muligt listet op i den rækkefølge, de første gang ses i protokollen.

1. Christian Carl von Gabell, 1724-1800. "Bobestyrer". Amtmand, Hofjunker 1748, Kammerjunker 1750, Kammerherre 1760, Amtmand for Skiverhus amt 1774-1789.
2. Niels Ferslev, 1751-1803. "Bobestyrer" Amtmand i Thisted, Kammerråd og godsejer til Friisholt. Gift med enken til den tidligere ejer.
3. Peter Severin Føns, 1767-1824. Ejer af Grevskabet Løvenholm, Justitsråd, og vice-landsdommer i Nørrejylland. Optaget i adelsstanden 1801, Kammerherre 1804, Ridder af Danebrog 1809. Amtmand i Randers 1805, afskediget 1820. Udlånte offentlige midler uden sikkerhed. Måtte sælge Løvenholm i 1811, da han havde brugt egne midler til velgørende projekter.

4.

Johan Frederk Carøe, 1742-1819. Købmandssøn fra Randers. Rådmand i Randers 1769, Borgmester i Randers 1773-1804, Byfoged og Herredsfo-
ged i Rougsø-Sønderhald-Øster Lisbjerg 1769-1772, Birkedommer - og skriver i Dronningborg Birk 1775-1814. Aktiv borgmester som gjorde meget for sin by.

5.

Ove Høegh Guldberg, 1731-1808. Født i Horsens, død på Hald Hovedgaard. Statsmand, teolog og politiker. Fra et fattigt barndomshjem. Efter studentereksamen huslærer i Jylland, senere huslærer for arveprins Frederik. Havde en vigtig rolle i regeringen efter Struensens fald.

6.

Casper Ricard Voigt, 1744-1792. Student 1760, Byfoged i Randers og Herredsfo-
ged for Rougsø-Sønderhald-Øster Lisbjerg 1777, Konsumtionsin-
spektør i Randers 1778. Kancelliråd 1778, Birkedommer i Holbækgård Birk 1783. Afskediget fra samtlige retsbetjent embeder i april 1791.

7.

Christen Fellumb, 1753?-1825. Konstitueret Byfoged i Aarhus 1784, Pro-
kurator i Aarhus Stift 1786, ved alle over- og underretter i Nørre Jylland,
Byfoged i Ebeltoft samt Herredsfo-
ged i Sønder og Mols Herreder 1787,
Forligsmægler i Mols Herred 1799, By- og Herredsfo-
ged 1811, Kancelliråd
1820.

8.

Niels Bruun, Randers. Muligvis stedfortræder fo en kommisær eller lign. Ikke fundet.

9.

Søren Bay, 1729-1798. Kaptajn og købmand i Randers.

10.

Caspar Friederich von Gähler, Oberst, 1737-1793. Ritmester i Husarregi-
mentet, Generaladjutant 1769, ophold i udlandet - hjemvendt og Oberst-
løjtnant ved Husarerne 1773, Oberst at Kavaleriet 1780, Chef for
Slesvigske Regimentryttere og samme egenskab for Jyske Dragoner, Gene-
ralmajor 1789.

11.

Jacob Frands Leonard de Lillianschiold, 1738?-?. Kanceliråd, By- og Råd-
husskriver, Rådmand, Herredsfo-
ged. Boede 1787 Stoer Gade Øst 273,377 i
Randers.

12.
Johan Henrich Høg, 1761-1823. Birkedommer og Procurator ved Frisen-
vold Birk. Bosat på Henrikseje i Borup.
13.
Jens Cjr. Lund, ca. 1856-. Rådstuebud
14.
Peder Gregorius, ca. 1827-? Underfoged i Randers. Bosat Trangstræde 341, 473.
15.
Poul Klitgaard. ca 1766-? Skriverdreng hos Voigt. Bopæl Raadhusgaden
418, 564
16.
Jens Lange, 1707-1790. Forpagtersøn. Ejer af Rødkilde 1736-1790. Sønnen
Johan overtog gården. Justitsråd. Far til Kallagers kone.
17.
Henrik Severin Lindberg, 1750-? Fuldmægtig ved godset Rødkilde og suc-
cederede Birkedommer ved grevskabet Skakkenborg.
18.
Rasmus Welling, 1752-1811. Købmand i Randers. Stadshauptmand i Randers.
19.
Jens Buch, ca. 1715-?. Enkemand. Stævningsmand i Randers. 1787 bosat
Østergade hos sin datter og gendes familie, svigersønnen er Consumtionsbetjent.
20.
Peter Kastrup, ca 1747-?. Fuldmægtig hos Byfoged Voigt. Bopæl Dronning-
borg Slots plads.
21.
Poul Christens Grønning, ca 1750-? Fuldmægtig. Bopæl Sore Gade Øst 273,
hos Lillienschiold.
22.
Hans Chr. Handen, ca 1751-?. Købmand. Bopæl Store Gade Øst 264
23.
Frederik Kristian Hviid, ca 1749-? Sognepræst i Aarslev
24.
Snebiørn Asgersen Stadfeldt, ca 1753-?. Herredsfoged og Skriver i Me-
delsom-Sønderlyng Herreder. Bopæl Store Gade Vest 30, 31, 34.
25.
Hermand Svendsen, ca 1761-?. Dragon ved Jyske Regiment. Bopæl Adel-
gade 249, 349

26.
Niels Spliid, ca 1707-?. Justitsråd og demtteret Amtsforvalter. Bopæl Sore
Gade Vest 9. Måske hans søn der er købmand Østergade 463, f. 1736
27.
Claus Tommerup Henriksen af refstrup ved Vejle. Overtog gården i 1783.
Kallagers svoger fra første ægteskab
28.
Thomas Wissing, ca 1759-?. Vicerådmand og Byfoged i Viborg med bopæl
på Nye Torv no 5.
29.
Ole Bachen, (måske ham) f. ca 1752. Tårnvægter. Oppasser ved Kallager i
arresten.
30.
Hans Biørnkjær, ca. 1739-1788. Død af skudsår. Hans datter er fra første
ægteskab.
31.
Jentzch Johan Casper. Feltskærer ved det Jyske Dragonregiment i Randers.
Senere eskadron kirug. Død 1816 67 år gl.
32.
H. P. Ferting. Kan være Kompagni Feltskærer i Aalborg
33.
Niels Erik Behr, ca. 1733-? Kammerråd og byfoged i Grenå med bopæl Søn-
dergade 1.
34.
Niels Hviid (kan være ham) 1757-1813. Borgmester i Aarhus 1801-1813.
Uddannet exam.jur. 1777, Vice Rådmand i Aarhus 1783, Byfoged og her-
redsfoged og Skriver i Houbjerg-Galten Herreder 1784 mm
35.
Karen Blach husholderske ansat hos Kallager 10 dec. 1787, var evt. hos
ham på Tustrup ved folketællingen juli 1787, som 20 årig. Kom fra Gudum-
lund, Gudum By.
36.
Sophie Amalie Ascenberg, tjenestepige hos Kallager, fæstet fra Mikkelsdag,
var evt. hos ham på Tustrup ved folketællingen juli 1787 31 år og gift. kom
fra Branderup på Fyn, på Gyldensten Gods. Måske var hun gift med kusken
Søren Clemmensen, som også var på Tustrup, og her var hos Kallager i
Randers.

37.

Anne Dorthe Jacobsdatter, tjenestepige hos Kallager, fæstet sidste påske. Fra Linderum i Vendsyssel. Var også på Tustrup i juli 1787.

38.

Poul Smed, kan være Poul Olesen, som er smed, 49 år i 1787 bosat i Adelgade med stor husholdning.

39.

Søren Clemmensen, Kusk. Var på Tustrup juli 1787, 38 år gl. og måske gift med Sophie Amalei Ascenberg.

40.

Peter Frost, Bredal og Stabel, vagtmænd i arresten, deres data ikke fundet

41.

Nicolaj Duus, Kammerråd, født december 1768 på Rugård, Fyn, død 27. juli 1826 Forpagter Hals Ladegaard /Postmester i Hals

Den 13 November 1789 blev Kallagers dom, for hans skud mod Biørnkiær med døden til følge, offentliggjort i avisen:

**Høieste-Rets afsagde Dom
Mandagen den 19. October 1789.**

Procurator Lange, contra General-Audieteur Kallager.

General-Audieteur Christian Kallager bør tilbydes hans Frænder og de være pligtede at bevare ham, saafremt de have Midler dertil, hvis ikke, da bør Øvrigheden at sætte ham i Forvaring. I Henseende til de idømte Omkostninger og Sallarier bør Commisions-Dommen ved Magt at stande, dog saaledes, at Commisarierne ikkun bør nyde ialt hver 250 Rdlr. Endelig forbeholdes Hans Biørnkiærs Enke hendes formeentlige Ret til General-Audieteur Kallager i Henseende til den hende belovede Gave og Pension.

Familien og hans venner tog sig af ham.

I 1794 da hans datter Marie inden sit bryllup var på rejse med sin Poesibog (Stambog) og var nået til Djursland, besøgte hun ham på en gård, som han, ved sit vers i hendes bog, benævner Lærchenborg Rougsøe Herred.

Det må være en anden gård, Lærchenborg er ved Kalundborg.

Han skrev følgende vers til hende:

*Lyksalge Dag, da jeg efter mange mædedes
Livets Ubehageligheder, endnu kunde have
den Glæde, at see og tale min kiære Datter,
Mariæ Kallager; hvilken Naade Gave det Allershøyste
(allene) ske evig Tak; og Han forunde min
kiære Datter den Lykke i hendes agtede Forsæt,
der han gjør hende Livet saa behagelig som
det ønskes hende oprigtigt af mig,
hendes hulde Fader. C. Kallager
Lærchenborg Rougsøe Herred den 11. Juli 1794*

I 1801 var han hos sin søster og svoger.

Tre søskende samlet under samme tag:

Folketælling 1801, Vejle, Tørrild, Jelling, Haughuus
(Vejlevej 50, 7300 Jelling)

Peter Erreboe,	59,	gift, husbonde, Cancelliraad og Avlsbruger
Marie Kallager,	59,	gift, hans kone
Ida Mathilde Erreboe,	17,	ugift, deres datter
Petrine Kirstine Marie	9,	ugift, deres datters datter
Christian Kallager,	62,	gift, konens broder
genneral Audieteur <u>lever af sin formue</u> under Formynderi		
Anne Sophie Kallager,	57,	enke, hendes søster,
Enke efter Capitain Erichsen. Lever af sine Renter 76 Rd.		
Christopher Frydendall,	59,	ugift, hendes svoger,
Forhen ved Den Kongel.: Partorce Jagt. Lever af sin Pension		

Marie og hendes mor var bosat i Fredericia.

I 1795 blev Marie gift med den 12 år ældre officer i marinen, Frederik Carl Ludvig Harboe.

De blev bosat i København, hvor de 6 år senere oplevede det store bombardement og slaget på Reden 2. april 1801.

Hendes mand var chef på et af de danske skibe.

De havde da fået datteren Eleonore Christine, f. 4. dec. 1796, og hun fik sin far helskindet hjem fra det store slag.

Hun fik også en lillebror Frederik Carl Christian f. 5. okt. 1804 og en søster Elisabeth Charlotte f. 5 dec. 1806.

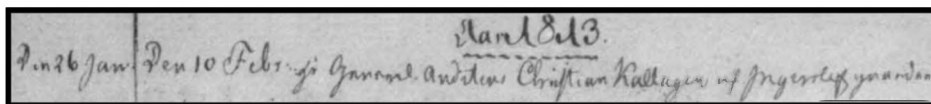
I 1810 blev Frederik Carl Ludvig Harboe betroet en stilling i Slesvig som indrulleringschef og overlods. Og naturligvis skulle Marie og børnene med.

Det blev kun ganske kort tid Marie og børnene fik med deres mand og far.

Den 29 september 1811 døde Frederik Carl Ludvig Harboe af et slagtilfælde. Marie flyttede tilbage til København.

Ingerslevgård omkring 1946

Kallager afgik ved døden på Ingerslevgård den 26. jan. 1813

Skifte efter General Auditor Christian Kallager

Anno 1813 den 29 Januar indfandt sig paa hr. Justitsraad, Borgmester og Herredsfoged Stadfeldt Vegne og efter hans Anmodning Birkeskriver Jens Sørensen af Udbye hos velbaarne Krigsbefalingsmand hr Carøe til Ingerslevgaard, strax efter det var blevet anmeldt at General Auditeur Kallager, som i nogle Aar hos velbemeldte hr. Carøe har nydet Ophold, ved Døden var afgangen, for at foretage Registrerings Vurderings Forretning over den Afdødes efterladne Steboe. Som overværende Vitterligheds og Vurderingsmænd var tilstede Sognefogeden Peder Pedersen af Udby og Søren Nielsen af Ingerslev, og blev da efterskrevne Vahre antaget og vurderet som følger:

1 Chartoll med Skab paa.	50 rdl
Derudi fandtes intet.	
1 Bøg Seng med Omhæng	30 "
derudi	
1 Olmerdugs Overdyne.	21 "
1 Bolster Underdyne.	16 "
1 ditto.	16 "
2 Bolster Lange Puder	20 "
1 Liden Hovedpude med hvid Overtræk	6 "
1 rød Fløyls Kiøle.	20 "
1 grøn kort Livkiøle.	50 "
1 Frak.	30
1 Kalmukes Frak.	16 "
1 rød Frakke.	20 "
1 sort Kiøle med Skærf.	20 "
1 hvid Klædes Kiøle.	12 "
1 Prikeret Kiøle.	20 "
1 grøn Frakke.	10 "
1 ditto.	10 "
1 Fløyls Vest.	4 "
1 Par Skiægs Buxer.	2 "
1 Par ditto.	4 "
1 Par Fløyls ditto.	1 "
1 Par blaa Klædes ditto.	1 "
Disse Klæder blev nedlagt i en stor Kuffert til bemeldte S. Carøe og Kufferten forsejlet.	
2 Par gamle Støvler.	4 "

1 Par gamle Hørgarns Lagener	4 "
2 Par Hørgarns Skiorter.	4 "
3 Par hvide uldne Strømper	2 "
4 gamle Camels Nathuer.	2 "
1 lidet Skrin af Mahogni Træ	10 "
Derudi blev nedlagt	
1 Par Hørgarns Lagener.	20 "
1 Hørlærreds Skiorte	5 "
1 ditto.	5 "
1 ditto.	5 "
1 ditto.	5 "
1 ditto.	5 "
2 Par Strømper.	1 " 2
5 Stk Haandklæder.	3 "
7 Stk Bomulds Nathuer	2 "
3 Bøger.	2 "
2 Lommeklæder.	1 "
1 trekantet Hat. 1 Kabus og et Brokbind	0 " 1mk. 8 sk
Skrinet blev derefter tillukket og	
Birkedommeren modtog Nøglen	
1 Chartol.	0 " 2 "
1 lidet Skrin.	0 " 1 "
1 Lygte og 1 Støvle Fæste	0 " 0 " 8 "
1 gammelt Ladestaal.	2 "
1 Sadel med Bidsel og Dækken	5 "
1 Par Sporer	0 " 2 "
3 gamle Bøger.	0 " 1 " 8 "
1 nye Kirke Psalmebog.	1 "

Videre blev ikke angiven eller forefandtes den Afdøde tilhørende og altsaa blev denne Forretning sluttet og med Underskrift bekræftet.

Datum ut supra Ingerslevgaard. Paa S.T. hr. Justitsraad og Herredsfoged Stadfeldts Vegne. J. Sørensen
Som overværende Vitterligheds og Vurderingsmænd
Peder Pedersen og Søren Sørensen

Ejer af Ingerslevgård, Johan Fr. Carø var søn af borgmester Carøe i Randers

Efterskrift.

"Man siger så meget"

Det er også sagt om Christian Kallager

at man nytårsaften 1787 morede sig med at kaste sten mod hans gård.
- man slog mange af gårdens vinduer itu!

at han blev slæbt i retten for gadeuro i december 1787.
- nytårsaften blæste han i posthorn og satte lys i vinduerne alt imens vinduerne blev knust.

at han med et gevær havde skudt en politimand i Randers, fordi denne ikke ville vige for ham.
- han skød et rådhusbud i foden med en pistol. Vedkommende havde indhentet Kallager, var stoppet op og havde henvendt sig til ham.

at han mistede sin formue da amtmand Føns gik fallit. Føns siges at have administret og brugt formuen.
- ifølge folketællingen 1801 levede Kallager af sin kapital..